

TODI·LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 3

Današnja številka na 16. straneh za 10 dinarjen

Gostinski prvi april

— Počakaj, Micka! Nič vodel!
Od danes naprej točimo čistega!

Kanonik in baletka

Resnična zgodba iz današnjega
Maribora.

Takoj spočetka povemo
na ljubo naj resnici:
pričela ta »krščanska« stvar
se je v spovednici.

Baletka brhka k spovedi
pogosto je hodila.
tam zmeraj od kanonika
odvezo je dobila.

Gospod prav radi gledali
so čar baletke sletne
in večkrat z njo kramljali so
tudi reči posvetne.

Kaj dela članstvo SNG,
če zvesto je državi,
vse so hoteli vedeti
kanonik onegavi.

A ko se bolj razširilo
med njima je spoznanje,
baletko povabili so
gospod — na stanovanje.

Tam ob bonbončkih, keksih in
ob dobri čokoladi
postajali so spovednik
iz dneva v dan bolj mladi.

Na kuharico svojo so
gospod kar pozabili,
tako jih je menda prevzel
obraz baletnomili.

Zdaj kuharica farovška
je sitna kakor muha
in prav pošteno jezico
na balerino kuha.

Kako se to končalo bo,
povedati ne da se
Teatru pa svetujemo,
da naj — bolj pazi nase!

Stalinovo prvoaprilsko pismo

Tuji humor

(Od specialnega dopisnika »Totega lista« v Avstriji in Nemčiji)

V NEKI OSNOVNI ŠOLI NA DUNAJU

Učitelj naroči učencem, naj vprašajo starše doma, katere tuje jezike se bodo v šoli učili. Naslednji dan se javi mali Maks:

»Jaz se bom učil francoščino, ker je mama modistka in hoče v Pariz. Tam se bolje zaslužil. Desetletni Karl se hoče učiti angleščine ker se bo oče z družino vred izselil v Kanado.

Naenkrat vstane mali Ferl: »Gospod učitelj, jaz se bom pa učil ruščine!«

Učitelj: »Zakaj ravno ruščine?«

Ferl: »Veste, gospod učitelj, moj oče je dejal, mi pa ostanemo tako ali tako v Avstriji!«

V ŠOLO NE VEČ, V ZAPOR PA ŠE VEDNO LAHKO

Češki notranji minister in minister za prosveto se znajmeta skupaj v vladnem avtomobilu na neki vožnji. Najprej obiščeta podeželsko osnovno šolo. Nadučitelj pride k prosvetnemu ministru s celo vrsto prošenj. Klopi je treba popraviti, učilnice prebeliti itd. Minister izjavi, da vlada za izpolnitev teh sicer upravičenih zahtev nima potrebnih denarnih sredstev.

Potem si ogledata zapore. Direktor zaporov prosí notranjega ministra za pripornike radijski sprejemnik, nogometno žogo, šah, ležalne stole l t d.

»Odobreno! Vse odobreno!«

Prosvetni minister mu pozneje očita njegovo velikodušnost. »Veš moj dragi, midva v šolo prav gotovo ne bova več šla, z zaporom je pa druga.«

ENA IZ DEŽELE »SOCIALIZMA«

Višinski v razgovoru s kmeti v neki ukrajinski vasi

»No, kako ste kaj, državljani; kako živite?«

»Ej, slabo, zelo slabo, tavaršč minister. Tako daleč smo že, da tudi ob nedeljah nosimo delovne obleke, ker nimamo drugih.«

»No, no; le malo bolj počasi, državljani! To še ni tako hudo. So na svetu dežele, na primer v Afriki, kjer ljudje hodijo skoraj popolnoma goli.«

IZ KOREJE

»Ti, zakaj pa v prostovoljskih bataljonih ne razsaja kuga?«

»Tepček! Ali si že slišal, da bi kdaj kak pes oklal koga domačih!«

MED ČEŠKIMI ŠTUDENTI

»František, med nama je konec. Z ljudmi, ki hodijo na sestanke »Priateljev Sovjetske zveze« nočem imeti ničesar skupnega!«

»Ampak poslušaj vendar, Marženka! Saj sem hodil tja le zato, ker je dvorana vedno prazna in sem se lahko učil na glas!«

ŠE ENA IZ PRAGE

Vsako jutro se je pred prodajalcem časopisov pri Karlovem mostu ustavil starejši gospod, ki je zahteval časopis, preletel prvo stran, vrnil prodajalcu časopis in mu ga plačal. Dolgo se ni mogel prodajalec opogumiti, končno pa ga je le nekoč vprašal:

»Gospod, kaj vendar vedno iščete na prvi strani?«

»Neko osmrtnico,« je kratko odgovoril vprašani.

»Osmrtnice so vendar na zadnji strani,« je pojasnil vljudni prodajalec.

»Vem,« je odvrnil oni, »toda osmrtnica, ki jo pričakujem, bo objavljena na prvi strani.«

Bistroumno dete

— Moj Aljoša ima komaj dve leti, pa že govori, tako pameten je.

— Moj Serjoža je še bolj pameten: Star je dvajset let, pa molči...

NAJNOVEJŠE VESTI OB PRICETKU NOVEGA MESECA

Po Ljubljani se zaupno govori, da bomo imeli letos prvi april v prahu. Tudi mi smo dobili sporočilo, da je prva pošiljka že prispela z ladjo na Reko.

S svetim očetom ob kupici vina

Ker je pred meseci že »Pavliha« dekonspiriral moje poznanstvo s papežem, nima smisla, da bi ga tajil. Pred kratkim sva se ponovno videla in malo pokramljala o tem in onem. Pogovor je potekal prijetno in tekoče; on mi je točil sladko rimsko vino, znano pod imenom »Kristusove solze« jaz pa njemu Zelenega štajerca z vsjo žvepleno primesjo, kolikor jo je v eksportnih buteljkah.

»Letos si se v božični poslanici precej razpisal o miru,« sem omenil papežu. »Da,« je pritrdil, »rad bi imel popoln mir. Pa mi ga pri vas ne daste; zmeraj mi mešate štrene, lani ste mi celo Stepinca izpustili!« »In o modernem orožju pišeš,« sem nadaljeval. »kako silno želiš, da bi ne prišlo do uporabe te strahote.« »Tu sem mislil na Vatikan,« je povedal papež, »prav zares si ne želim, da bi ravno meni kaj na glavo padlo.« »Kaj si pa mislil, ko omenjaš »cerkev molka«, ki — četudi zvezanih rok — tako sijajno odgovarja na tvoj poziv?« »Veš,« je papež zvito pomežiknil, »v državah kot je vaša, kjer je cerkev ločena od posvetne oblasti, želim, da delajo moji namestniki zdravo. A tista vaša oblast mi v tem pogledu dela precej sitnosti; preveč odprte oči imate. Sploh sem mislil, da so pri vas ljudje bolj zabiti in bolj versko pahnjeni.« Pri teh besedah je papež z nekakšno jezo zvrnil vase čašo Zelenega štajerca. »Tole vince je pa originalno,« je pripomnil. Tedaj sem ugotovil, da papež ni nezmožljiv.

Se sva govorila o tem in onem. Potožil mi je, da ima veliko skrbi z zamorčki ki svetih podobnic z zlato obrezo nič več ne obračajo in nekako trdovratno žele priti do boljšega standarda že na tej zemlji. Poslovila sva se, ko je zmanjkalo zadnje kaplje »Kristusovih solza«. Obljubil sem mu, da ga spet obiščem, kadar bom mel kaj časa preveč, on pa meni, da pride k nam, če ne bo dež...

V LUČI MESECA MADŽARSKO-SOVJET-SKEGA PRIJATELJSTVA NA POLITIČNI URI V MADŽARSKI VOJSKI:

Oficir: »Lajoš, ti si že mnogo slišal o Modrem Stalinu, pa tudi Hitlerja si poznal. Razloži nam, kakšna razlika je med njima.«
Rekrut: »Hitler si je strigel brke...«

Blago za delovno obleko

ne boš iskat šel v — apotekol,
In prav tako tudi cefirje
ne hodi kupovat v všemirjel
In nor bi bil, če tja v Berlin
bi peljal se po popeln
Če rabiš dobro hlačevino
ne boš plul ponjo v Argentino,
Vse to na svoje boš veselje
dobil, če prideš v mesto Celje

„Tkalnica hlačevine“

CELJE - Ipavčeva 22, telefon 2-90

Zapiski slavnega detektiva Sherlocka Holmesa

(Samo za močne živce i. t. d.)

Ko je šel Mr. Emanuel po Waterlojski cesti je srečal Ireno Forsyte in se zaljubil v Njen obraz. Iz tega je nastala Ljubavna zgodba, ki se je končala s Tragičnim lovom po Asfaltu džungli. Prispela sta na Key Largo; tu je bil Gentleman Jim zaljubljen v Gospo Bovaryjevo. Njen otrok pa je bil bolan in so mu tekli Poslednji dnevi. Sem je pridiral Tarzan na Lesenem konju in jim, kot bi bil njihov Očka, zaigral Humoresko. Hišna Fanny pa je imela Noro srce in so jo obhajale težke Slutnje.

Ker pa je v deželi vladala Suša, so se na prigovarjanje Henrika VIII. preselili Pod sonce Rima. Tu jih je Andy Hardy sprejel s Svojo drago Klementino in njim na čast priredil Ples na vodi. Nastanili so se v Kavarni v pristanišču. Tu je bila nekak Pestunja, ki je bila preje Vauška učiteljica, in so jo klicali Katica za vse. Ta jim je povedala, Kako zelena je bila njena dolina.

Pojavil pa se je Volk z gore Sila, ki je vzburkal njih Škotsko kri, da so zopet mislili na Vrnitev. Medtem pa je že stekel Brzjav na zapad, da naj pride Oklahoma Kid po Zaklad Siera Madre, kajti Lassie se vrača in mu ga lahko pred nosom odnese. Ko je odšel na Dolgo pot je spoznal, kako grozno je Maščevanje Rdeče čarovnice. Naš Willy pa je junak in je po poti ob Plinski luči vlovil Rumenege metulja in ga nesel v Trgovino s starinami. Zanj je dobil knjigo Kemija in ljubezen.

Dama v hermelinu je oklofutala Mildred Pierce in dokazala, da ni Nevesta na prodaj, ampak da je Lady Hamilton. Nato je odšla na Letališče Semibaba, da izvrši Nalogo majorja Bulockina. Tu je srečala Hamleta, ki je z Blanche Furie in njenim Očarljivim go-ljujom iskala Stražo na Renu, kjer sta se nahajala Major in frklja.

Ali Baba je v Tisoč in eni noči zavil Slavico v Sedmo tančico in odšel z njo na Sinjo laguno. Tu je pričakal Pomlad in jo nato prodal Šeheresadi. Ta je imela Dekleta za rešetkami, katera je rešil Plavi 9 iz Parmске kartuzije. Razložil jim je Skrivnost sobe št. 19, v kateri so prebivali Nesrečniki, in jih odpeljal Na svojo zemljo. Tu jih je pričakal Kekec in odšel z njimi na Sinja pota. V Trstu jih je sprejel Stjenka Razin, ki jim je zapel Nepozabno pesem, Nickolas Nickleby pa jim je zaigral Eroico. Pri sprejemu je bil tudi Kvartet Šramel, ki jim je zaigral Ljubavno pesem, znano iz filma Sodišče časti.

Bakonja fra Brne je v Clochemerlu Na ščukino zapoved pripel Pepelki na prsa Rdeči cvet.

Nagradni natečaj

Našim bralcem sporočamo, da se med prispevki za tokratno številko nahaja tudi dolgo obljudeni nam prispevek našega priljubljenega Ježka. Prispevek je zakonspiriran. Razpisujemo nagrado 1000 din za tistega, ki bo uganil, kateri prispevek je plod njegovega peresa. Če bo bistrh poznavalcev Ježkovega stila več, bo med njimi določil srečnega dobitnika žreb.

Rezultat natečaja bomo objavili v prihodnji številki!

Otroci Pratra so v Noči v Casa-blanci Daljni nevesti na čast v Rdečih čeveljčkih priredili Sarabando za mrtve ljubimce.

Prelepa Vasiljica je padla v Kameniti cvet, iz katerega jo je rešil Rigolotto. Zaradi tega je nastala Vojna divjih mačk, ki jo je vodil Veliki diktator z Otroci kapitana Granta, katerim je poveljeval Barba Žvane na Konjičku grbavcu, in dokazal, da Ljubezen ni igrača. Posebno so se odlikovali v vojni Tatovi koles pod vodstvom Petnajstletnega kapitana in bolničarki Ana Karenina in Sofka.

Ker je bil koncem vojne Praznik, sta šla Bruca v Oxfordu h Kraljevemu brivcu. Ta se jih je ustrašil in zakričal: »Morilci so med nami!« ter zbežal v Pariz.

Tam sta Tone in Tončka sklenila Zakon v senci. Ko pa sta uvidela, da so to samo Izgubljeni dnevi, sta opustila Ljubavni sen in si kot Človek človeku zaigrala Fantastično simfonijo. Za konec te zapletene zgodbe sta se ob njuni spremljavi Lermontov in Sverdlov po Afričko zadržali: Hoja, Lero!

Lešnik Peter (zadnja klop)
Sunset Bulevard, 20. III. 1952.

Tujec sleherni gre rad
v naš hotel prenočevati,
dokler v Celju je, vsak dan,
kuha mu naš restoran.
Po večerji pa sedet
gre v kavarno, kjer kvartet
ubira lahke melodije,
da se lažje vince pije.
Če komu ni spanje mar,
pa lahko gre še v naš bar.
Vse poletje je odprt
naš restavracijski vrt!

"HOTEL „EVROPA“
CELJE

RADIO V SOVJETSKI ZVEZI

»Papa, kaj dobim, če zasučem semie?«
»Moskvo!«
»In če zasučem na to stran?«
»Leningrad.«
»Če pa zasučem na ono stran pa Beograd, kajne?«
Oče pogleda prestrašen naokoli in reče tiho:
»Ne, Serjoža, pač pa Sibirijo ...«

SLIKAR IN KRAVA

»Slišiš, dečko,« prosi slikar, ki se mudi na deželi, sina nekega kmeta, »vprašaj svojega očeta, ali smem naslikati vašo kravo.«
Dečko se čez nekaj časa vrne.
»Oče je rekel, da lahko, mama pa pravi, da je Rjavka že deset let rjava in da naj taka kar ostane.«

ELEMENTI

»Mirče, koliko elementov poznamo?«
»3000, tovariš učitelj.«
»Kako si pa prišel do te bedarije?«
»To ni bedarija, moja sestra dobiva mesečno po pošti 3000 din elementov.«

Oh, te tujke!

Zrtev: To je infamija!
Ona: Ne, tovariš! To je pelargonija!

Kdor zapiše, ne pozabi,
na tekočem vsak je rad!
Kdor trgovske knjige rabi,
k »MEPI« hođi kupovat!

INDUSTRIJA PAPIRNIH IZDELKOV
Maribor, Koroška cesta 5

Tevezek perpodavle

Pje, honokret so pa meji per nas igro. Tosti kujnski mešeter, ko je včasih kobile z detelo napihovau, pa mu zej toti kšeft neč ne nese, je prešo iz spudnih krojev, no je perpelav ene lodi, ko so pal na plakat napisali, da so Ljudska prosveta. Tosti igri, ko so jo špilali, se je pa reklo: »Vdova Rošlinka«. Mene je todi ta stora spravla, da sn šou gledat, kak te toka rič cu gre. Pje, tak je bil pun Pungratnikov škegn, tam ko mojo zej kulturno dvorano, da si je mogo Furtnikov Tijek šrogn za drove sebo pernest, da je mev za sedet. Jaz sn še glih dubo plac na enem notenu, ta stora se je pa na no polomleno šajtrgo spravla. Jaz sn biv sila radoveden, kako bo te toti špil zgledau, ko sn mogo tak visako vstopnino pločat.

Pje, ko so oni dvi koci, ko jih nuca ta stori Pungratnik za kuje pokrivat, narozn potegnili, je v cili dvorani tak tiho grotalo, da sn slišau Pungratnikove vole kak seno žvekajo v štoli, ko je puleg dvorane. No, te so pa pal začeli todi oni na odri žvekat. Pje, toki so bli, ko noši fajerberkeri, kadó se na veselici zavolo vkrodene šprice stepjo. Meni se je najbolj dopodla tosta ta stora, ko je glavno vlogo mela. S krep papirom je bla po ksihti namozana, no tak je mohala z rokami pa špičla svoj jezik, ko hona Padežnikova svejarica, ko se nad svejami v štoli dere. Maji ta stori se je pa menda najbolj dopodo oni kunjski mešetar, ko je v tretjem dejanji tak pijon grotau, da so mogli zaradi jega hejati. Pje, spili so pa eniga mošta, pa cila dvo labla kruha so pojedli, tak da ži proti kancu čiso mogli več plavšat, tak ko je blo v igri zapisano. Pa tosta plavšarija tak či bla za mlode lodi. Zej pa zej je kiriga zminkalo, tak da smo pal na kancu jaz pa maja ta stora, no pa oni Furtnikov Tijek, ko je na šrognu zaspau, somi astoli. Pje, tak sn biv foliš na noše lodi, bol ko oni, ko je pal, ko koce či mogo vkop potegniti, Furtnikovemu Tijeku ezle pokozau.

Mija s ta storo sma po igri šla v krajevno gostilno na en firklc, kuj za nomi so se pa zalintali oni igralci. Beštrga, tak so pili no

rezonirali, da jim nazodno še gnorja za cug ni astolo, no bi blo koma, da bi še nokret vstopnino pobrali.

No, zej je pa per nas telko govoreja zavolo toste igre, da je čuda. Ta mlodi provijo, da tosti igralci čiso bli Ljudska prosveta, da so baj bli navodni švindleri. Pje, jaz provim, da so dougo cajta nucali, da so na toto gir prešli. Zej se pa ti mlodi bohajo, da bojo ani zašpilali toto igro. Provijo, da se baj ne smi mozati ksihta s krep papirom. Ani si ga baj zmirom mozejo z lojom no z rdečo tinto. So rekli, da marejo todi ženske bol liepe bit. Najbol se pa troštajo s tostim, da bojo baj več mošta prenesli, ko pa oni mešeter iz Prlekije.

Pje, jaz pa provim, če nobojo hejali s totimi prireditvamj, da jih bom vse vkop zafertajflav per milici, te bodo pa risn vdovci no vdove grotali za neka misncov pa Pungratnikov lesnikouc si bo no molo spohejav. Če ga bojo pa pili, bom pa naredo, da ga bojo na svoj račun, Ljudsko prosveto pa naj per miri pustijo, da nobojo noši lodi plavih pondilkov zavolo jihovih iger meli.

Naše ure

— Če kaže tale ura devet, onale pol dve in je na moji tri četrt na dvanajsto, na vaši pa četrt na šest, potem bo gotovo okrog štirih...

NOVA GODBA STARIH ZNANCEV V VELIKI KAVARNI

Veliki kavarni v Mariboru je uspelo ponovno skleniti pogodbo z znano kapelo Aleksandra Torme, ki je že pred časom zelo uspešno nastopal v tem lokalni. Godba ima v svojem sestavu nekaj novih kvalitnih moči, tako da bodo glasbe željni obiskovalci prav gotovo zadovoljni. Opozarjamo na otvoritveni večer, ki bo v torek, prvega aprila letos.

Rezervacijo prostorov sprejemamo v torek od devete do dvanajste ure dopoldne. Priporočamo se za obilen obisk.

Gospodinje, pozor!

Na Glavnem se trgu je nekaj zgodilo: občinstvo nov krasen lokal je dobilo! Nekoč tu trgovec je Puncer bil gazda, sedaj na tem mestu postreže Vas »Brazda« Artikli, ki spadajo pod specerijo, ob točni postrežbi sedaj se dobijo v modernem lokalni — da pa ne bo zbrk zapomni si tale naslov: Glavni trg, Trgovsko podjetje s prehrabnem blagom

DDA7DA

MARIBOR

„DANKU“

Zanimivo pismo iz tujne

Po naključju sam je prišlo v roke tole prekomorsko pismo — prinašamo ga v točnem prepisu — brez komentarja
Brasil, 13. XII. 1951.

TRAKI IFAN!

Toje pismo od kaj jaz vem kedar sem topil. Sa tisto eno prvokrat pojdi k moji mami in ji veči tak da sem ji poslal 1,300 paket težek (kilo in trideset dek). Notri je kafe in ene Nylon štrumse na dnu pleha. Reci ji keder se tisti paket narazen zeme (sestavljen je iz dveh plehov, na dnu paketa v plehu so štrumfi. Reci mami, zaj lahko mrje ko bo Nylon štrumse jalsala. Pred je pisala neče mrezi če ne bo v Nylon štrumfah v zemlo not djana. Also fidigot zaj lahko mrje.

Reci moji mami, zaj od 1 jenera bode meni boljše je iti in podem samogel kaj več poslati. Also ti si mi pisal kaj bi rad malo cukra fasal. Je majn liber ali še feš da moraš za saki paket tvesto dinarov štajra gor plačvlat? Cuker je pa tamle po 155-Din, od túkaj. Pa vekši paketi ne ne grejo ko kilo in pol. Je pa še pol pilig če cuker terek v štacuni kupiš za 155 Din ko či štajra 200 gor plačvleš.

Nej ne feršmagaj či jas bolj slabo po slovenski pisat fem. Feš, tukaj samo po portugalski vun gučüm, pa sem slofensko še skoraj čisto posapil kakorti naš far ker samo še toper tam in pokšegnaj rečti fejo sa trugo pa samo tatsejlih po portugalski.

Also štrafo Ifan, piši mi feliko in postrafi Cjetka — Rudalfa.

Also da veš sedaj je pri nas sam teš gre, sem parter nič ne migam.

Also še tisto enokrat: Srečno nofo leto — Tebi nič, meni pa sineka prinesla ali pa — hčerko.

Pokšegnaj Nofo 1952 leto.

— Zakaj pa držite »Totega« narobe?
— Zato, da ga vi ne morete brati,

Tovarna perila Celje „TOPER KONFEKCIJA“

Čitajte to naznanilo:
moško in žensko perilo,
pa potnice za prepotene,
bombažne tkanine za žene,
izdelke iz polivinila —
ti dela »TOVARNA PERILA«!

Ima še več takih odlik.
Zahtevajte brž naš cenik!

KRONIKA D. GOFLJE

RESNICI NA LJUBO:

Če kronika ni ti pogodi
nikari po »glavi« ne sodi.
Vse trop uredniški pokvari,
kar avtor D. Goflja ustvari.

Pomlad je spet prišla v deželo, pojavlja se že prvo brstenje, tudi zvončki in trobentice so že priromale na mariborski trg. Pomlad se je pojavila tudi v parku, pri Treh ribnikih, ob temnih nočnih urah...

Od vogala Mladinske ulice v smeri proti Trem ribnikom, so ob zunanji strani parka posekali vsa drevesa na veliko veselje stanovalcev bližnjih hiš, ki so naklestili dokaj vej in z njimi gratis in franko napolnili svoje drvavnice. Med zaljubljeni pa vlada bojazen, da ne bi posekali dreves tudi v notranjosti parka...

Nekje se tu in tam, od časa do časa, oglašajo orkester »Sentimental«. Tisti, ki so ga slišali, pri najboljši volji niso mogli uganiti, zakaj se tako imenuje.

Iz same simpatije do preteklosti menda uvajajo ponekod pri nas »bat'a-cene«, pa ne za obutev. Po gostilnah se je to razpaslo. Dunajski zrezek na primer stane 109 dinarjev, liter vina pa ponekod 99 dinarjev. To pa menda iz konkurenčnih ozirnov samo zato, da je: »čez ulico en dinar ceneje«.

Po Gledališki kavarni so pričeli nenadoma strašiti simboli: neka mačka se opleta gostom okrog nog in nekateri celo natolcujejo, da pričakuje naraščaj. Le kam bo to pripeljalo, saj v tej kavarni mačkov tako ali tako ne primanjkuje.

Nekateri kilogramski hlebci mariborskih pekarn so iz neznanega vzroka neznanu kje izgubili po 10 dekagramov svoje teže. Kdo je pogrešane deke našel, še ni pojasnjeno; kupci prav gotovo ne!

Te dni je v Mariboru gostoval duet »Artistična seansa«. Na sporedu sta imela nekaj od dobrega starega in nekaj novega slabega. Na reklami si lahko bral: POČ. OB 23 URI V KINO BARU. Kaj je ob tej uri v baru...

Nič ne praskaj se po glavi
če se avto ti ustavi!
Meni daj ga v popravilo,
pa bo spet šlo motovilo!

„AVTOSERVIS“

državni obrtni mojster GAJSEK JULIJ
Maribor, Ulica Vita Krajgerja 17

čilo, reklama ni pojasnila. Zelo zanimiv eksperiment je bil med ostalim tudi na plakatih javljen in sicer točka »Potovanje denarja«. To točko pa sleherni obiskovalec bara dobro pozna, tudi kadar v baru ni artistične seanse.

Sredi Maribora imamo stanovanjski blok, v katerem prebiva domala polovica Mariborčanov. Zanimivo pri tem masovnem gradišču je, da je vprašanje dvigala zelo kolektivno rešeno. Svoj obolus za vožnjo z dvigalom v obliki 150 mesečnih dinarjev morajo redno plačevati tudi tisti, ki stanujejo v pritličju in se jim o vožnjah z dvigalom niti ne sanja. Z dvojnimi užitkom pa plačujejo pritlični prebivalci prispevek za lift takrat, kadar je — pokvarjen.

V uredništvu »Totega lista« se je oglasil krojač profesorja Šedivyja, ki je odločno protestiral, da bi on kdajkoli izdelal takšno črno-belo obleko, kakršna je bila priobčena v zadnji številki »Totega lista«. Resnici na ljubo moramo ugotoviti, da obleke ta krojač res ni naredil, vse drugo pa kar držl...

Vsem tistim, ki po Mariboru in tudi drugod toliko sprašujejo, kako daleč je v prejšnji številki priobčeni Polž že privlekel svoje breme, sporočamo, da tudi nam manjkajo točnejši podatki!

Mariborska literatura se je v nasprotju s športom zadnje čase profesionalizirala: skoraj vsi literati so namreč odšli — v profesuro.

Mariborski založbi »Obzorja« se je izmuznila lepa kupčija s »Praktično kuharico«. Bili so tako nepraktični, da so prepustili tisti okrogel milijonček konkurenci. Da bi stvar kolikor toliko popravili, bodo menda v kratkem izdali Karla Maya. Vprašanje je samo, če je bil Karl May tudi kuharica...?

Mariborska obraza

Publika naša bi vedela rada,
kdo od teh dveh v kavarno — ne spada.

NEZASLIŠANA DELOZACIJA PO ODLOČBI MESTNEGA LJUDSKEGA ODBORA V MARIBORU

Po odločbi Mestnega ljudskega odbora v Mariboru bo v najkrajšem času deložirana osemdesetčlanska družina. Vse priprošnje gospoda mestnega župnika in stolnega kanonika M'haela Umeka niso nič zalegle: vsa stolna perutnina, krave in voli iz hiše na Slomškovem trgu 20 bo morala iz svojih apartmajev na deželo ali pa pod nož in v stolne ponve.

Industrija lesnih proizvodov

Maribor — Partizanska cesta

MLADOPOROČENCU:

V naši mehki postelji,
boš tako prijetno spančkal,
da boš rekel ženki:
»Danes sploh ne bom ustančkal!«

K prvemu aprilu...

Ker na čuden datum
plačni fond se dvigne
»TOTI LIST« oprezno —
mimo tega švigne...

IZ OKROŽNICE TRGOVINSKE INŠPEKCIJE
POV. ZA TRG. IN PRESKRBO MLO MARI-
BOR Z DNE 3. III. 1952.

Paziti je, da so napisi v pravilni slovenščini!!!
Aranžiranju izložb je posvetiti...
... ne sme biti predmetov, ki tja ne spadajo
po svoji svrhi...

Odstraniti je tudi vse nepotrebne napise...
... je po možnosti namestiti stole za čakajoče
stranke.

... je prostora čistiti z največjo obzirnostjo in
diskretnostjo(?)

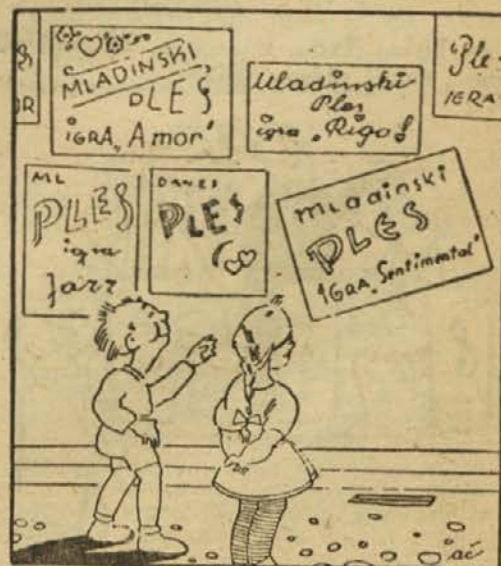
... je montirati svetleče nadpise. Material za
nadpise naj bo žlahten, po možnosti steklo.

... ter s kupojočim občinstvom...
Pripomba: Paziti je, da je odnos okrožnice iz-
dajajočih uslužbencev do slovensčine pazljiv in
kulturn, v dvomljivih slučajih se je diskretno
obrniti na Slovenski pravopis in nadomestiti
neustrezne besede z žlahtnejšimi, ki spadajo tja
po svoji svrhi.

OGLASI!

Gramofonske plošče (največ enkrat počene) in
že rabljene gramofonske igle kupujemo po naj-
višjih dnevnih ali nočnih cenah!

Kino »Udarnike«

Poglej, pogledj, kako skrbijo za nas...

LJUBITELJ KNJIG

Da, slovstvo imam v časteh,
in mislim le na knjige,
a zanje v žepu
nimam niti fige. B. R.

»LJUBLJANSKI KVARTET«
V MARIBORU

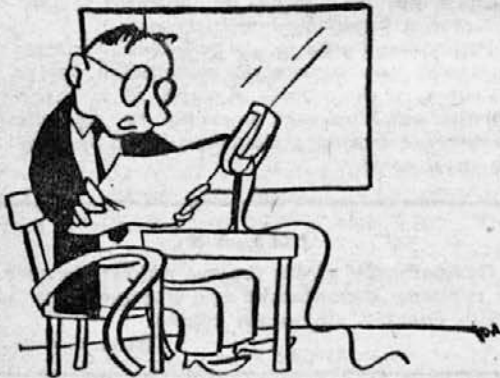
Strune prelepo pojó, če mojster ubira
godalo
v domovini slovi znani ljubljanski kvartet.
V Maribor krene vesel, dvorana na žalost
je prazna;
radi zaploskajo vsi — samo premalo je
rok. B. R.

Prometna nesreča

Prometna nesreča, sicer ne posebno zanimiva,
se je primerila tov. Francu Šrimpfu, ki tako-
rekoč »kritično« poroča o vsaki številki revije
»Nova obzorja«. Dne 21. marca poroča o tretji
številki revije in pravi, da je v njej »več pesmi
ženskih avtorjev. Zastopane so: Vida Taufer,
Jožica Marinc in Vanda Škodnikova. Vida Taufer
nam daje v branje štiri svoje pesmi...«
itd.

Na žalost to ne drži. Kritiki je v svoji vestni
naglici ali prenapeti vestnosti prezrl, da je v tej
številki samo ena pesem Vide Tauferjeve, tri
pesmi (nam Zimska pokrajina, Prezgodaj bo
in Kakteja), ki jih pripisuje Tauferjevi, pa je
napisala Vera Albrehtova, ki jo je sploh pre-
zrl. O vsem tem govori še podrobneje... Tov.
Šrimpf je torej to pot prav očitno zavozil
in se tudi zaletel. Ker pa je upati, da se
pri tem ni huje pobil in da ga tudi Vera Al-
brehtova ne bo tožila zaradi omalovaževanja,
se za njegovo nadaljnje pisarsko zdravje najbrž
ni bati

Dve prvoaprilski

— Tukaj Radio Ljubljana. Zaigrali vam
bomo nekaj plesne glasbe...

— Sedaj pa vam bomo zaigrali še en
valček...

TUDI SMRT

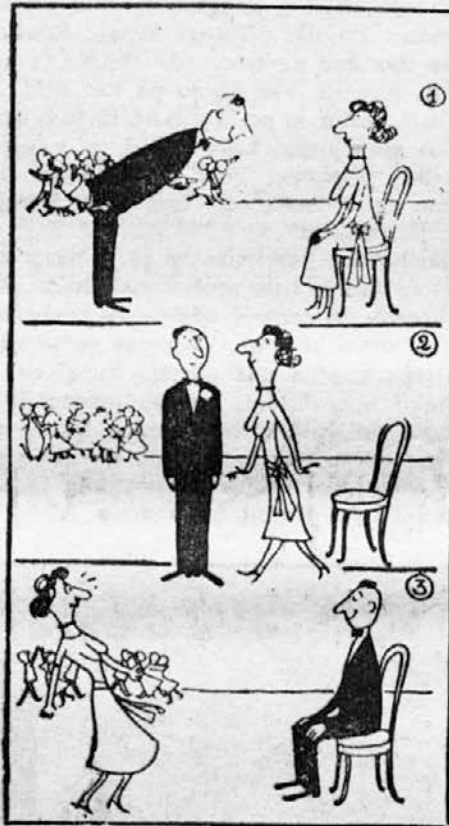
Dolgo so ugibali, kako bi umorili
človeka na način najbolj zverinski.
Zdaj so dognali: v teatru so ga obsodili
poslušati balet — Igor Stravinski...

ZAKAJ ŠE TO?

Pozor, pozor, meščani mariborski,
raduj se vsak, kdor si kulture išče: —
»zabavni park« v kratkem počasti nas
in pravi cirkus Maribor obišče!...

Rad vedel bi zakaj! — Ne bo spomladi
naš park sedaj prepoln stvari zabavnih,
mar cirkusa nemara primanjkuje
ob godbi. plesu po lokalih — javnih?

Naše plesne šole

Stanovalec nad kavarno »Rotovž«

Pod oknom

(Prosto po Prešernu)
Luna sije
dedec vpije
dobre štiri ure že,
psovke izbrane
in pijane
meni spat ne puste.

Ti si kriva
ljubezniva
krčma razvpita vsa.
Ti me raniš
ti mi braniš,
da ne morem spat doma.

Noč je vsaka
zame raka,
grozovita blaznica,
krčma vpije
kri mi pije,
tuli, strašno ropota.

In takole
gre do zore,
truden sem, do smrti zbít.
Še najbolje
brez zle volje,
treba se bo preselit.

Samba - nekdanj in sedaj

— Veš kaj, v naših časih smo to delali
doma

JUNAŠTVO STARIH RIMLJANOV

Večina dijakov misli, da je bilo največje
junaštvo starih Rimljanov v tem, da so
znali perfektno latinsko.

SMISEL ZA ANTIKO

»Nocojšnji balet me je res spomnil na
Antiko. Samo, ali se ti ne zdi, da je imel
Apolon pretirano kratke hlače?«

»Ah, ne! Kolikor jaz vem, Apolon sploh
ni imel hlače!«

Kurnik:

KAM?

(Prosto po Prešernu)

Ko brez miru okrog divjam,
prijatljji prašajo me kam?

Prašajte stanovanjski urad,
kam žel nocoj bom, revež, spat.

Kje naj spočijem si kosti,
to je vprašanje, ki boli.

Urad ne ve in jaz ne, kam,
kam žel nocoj bom spat, ne znam.

Samo to znam, samo to vem,
obljubam nič verjet ne smem,

da moram sam kvartir iskat,
če hočem kdaj sploh stanovat.

Pepe Molj:

MEMENTO

(Prosto po Prešernu)

Dolgost domačih nylonc je prekratka.
Kaj jih je strgala že moja stara!
Kje vzamem naj denar, me sploh ne bara,
tako obzirna je ženica sladka.

Me vodi od izdatka do izdatka:
če včeraj novo — danes je le šara,
v modi zaostajati ne mara.
Nje geslo je: na staro ni povratka.

Ne zmisli: kdor vsak dan denar ven meče,
pretirano oblači se — se sleče!
Ta modri rek ji v glavo iti noče.

In če ji rečem: »Plača je premala,
da bi za tvoj okus zadostovala«,
užaljena je brž in bridko joče.

Frau Muršec in Frau Kliček

— Ja kris ina got, libe frau Kliček! Kaj pa mate? San se kronk, oda bos?

— Niks is, niks, frau Muršec. Samo takšn mort's šnupfn mam! Und tes ols od totih frdamanih cajtungov.

— Jo bos se net sogn? Od cajtungov?

— Jo, jo, že eno leto sem. Visn e — da hot in »Vestnik« pred enim letom drin gštandn, da pridejo von Grac oba deset autobusi mit de turistn, no živali od enega ferajna pa kaj jaz vem bos net ols. Und da hobi zu maj Francel, — visn e, ter vos jec maj man is — hobi ksokt, Francel, kum, gema gledat, mogoče kumt da onkl Johan! Saj veste, frau Muršec, tisti ki je mel hišo v štati, pa je moral finfunfirciga z Nemci iti zavolo ker je bil šturmfirer pri folksšturmi. No, hobi ksokt, mogoče prinese onkl Johan kakšne amerikaniš štumfe za mene, al pa filfeder za tebe. So hobi ksokt, pa sma šla, čeglih je blo ob šestih vjutro, mrzlo ko tajksl, pa še dež je šel in Francel iberhaupt sploh ni hotel iti. No — und ta sama gšandn baj da franciskanerkirhn. Ob devetih jo reko Francel: »Tu, hota ksokt, men se vidi, te kuman net.« »Obajo, hobi ksokt, te kuman! Filajht majo gumidefekt. Pa na grenci, voast e, vi te san, hobi ksokt. In kaj bo mit de štrimpf, če vseglh pridejo...?!« Še ni blo enajst, hota šo vida angfanga, da Francel: »Sikst, hota ksokt, te kuman doh net, hota ksokt, i hob šo gonc kalte fias...!« »Hole maul — i hobs a, hobi ksokt. Saj morajo priti, če je v cajtungah tak genau nadrukano z tistim fihaferajnom und de turistn!« — No, ko je bla ura ena, sma šla caus. Da Francel hot mi a mort's vačn gebn, pa še šnupfn sma mela oba tri mesnce naha. Tak da še zdaj, po genau enem leti, če se samo spomnim, hobi glei di nazn fol...

— Jo, oba vizo san te net kuman aus Grac, frau Kliček?

— Če pa so nas samo aufcigali, za prvi april, te fiha bei da cajtung. Dabaj hobi ni a vortl glaubt, bos te oles v cajtunge nadrukajo, nikoli niks, samo totokrat...

— Se oarme frau Kliček, und naha še totokrat ste zo šen einikfaln...

O KINOOBISKOVALCIH

»Dve loži, prosim,« sem zadnjič slisal pred kino-blagajno. Od kod le neki jemljejo ljudje že danes denar, sve se spraševala z ženo, ko sva še v šestih vrstih uživala okusnosti nekaterih reklam. Pa še nekaj sva ugotovila! Zlasti po prvem izrednem povišanju vstopnine, sva nekajkrat poslušala komentarje, češ, da sedeži od zadaj niso najboljše, očem tega ali onega je najprikladnejša 13. ali 14. vrsta. Pred nedavnim pa sva zaprepaščena ugotovila, da se je optika oči istih ljudi spremenila, sedli so namreč v prvi prostor, ki so mu baš tiste dni znižali cene... Či—k.

Odprto pi-mo

Spoštovani hišni lastnik, Vrbanska ulica 23!
V Vašem prijaznem pismu mi vljudno grozite, naj plačam din 960.—, z besedami: devetstošestdeset za stojnino mojih drv na površini 3 m² Vašega dvorišča, kar Vam je baje že sodišče odobrilo (kakor stoji v pismu). Stojnino ste zaračunali 20 dinarjev mesečno za 1 m².

Priznam, ko sem dobil Vaše cenjeno pismo, sem bil v resnici ginjen nad toliko Vašo prizadevnostjo zvišati si osebne dohodke. Obenem pa me je Vaš ljubeznivi račun prestrašil, kajti lahko se lepega dne zgodi, da mi boste poslali račun za stojnino lončkov, v katerih rastejo moje rože, račun za sončno luč čez poletje (morda 5 — z bseedo pet — din za 1 KW sončne energije), račun za uporabo deževnice na mojem vrtu (morda 2 din za 1 liter) in račun za uporabo sence pod hruško na dvorišču (morda 1 din z auro).

Vse zaman zvijača, Vaša advokatska slava.

Jaz ne plačam Vam računa — nisem

molzna krava.

Najemnik.

O GRADBENI DEJAVNOSTI

Samo zlobni jeziki in z določenim namenom tu in tam trde, da so hudi časi za gradnje. Da temu ni tako dokazuje stavbna zadruga »Konstruktor«, kjer si je 17 graditeljev postavilo kar osemnajst hišic! Či—k.

— Kam pa hiti ta železničar s temi svečami? Imajo mogoče krst?

— Nel Le v železniški koloniji še vedno nimajo napeljene elektrike.

Mestno komunalno podjetje

M A R I B O R

*

Ceste asfaltiramo,
pločnik renoviramo,
za čistočo mi skrbimo,
javne parke uredimo,
vse zato, da bi bilo
v našem mestu bolj lepó.

Slari račun

Moja ljuba sестrica se je zatekla v bolnico iskat zdravniške pomoči. V mariborski bolnici je na bolniški postelji prebila noč med 24 in 25. majem entisočdevetstopetinstiridesetega leta. Tedaj so še veljale marke in pfenigi...

21. januarja letos pa se je bolniška uprava odločila zadevo obračunati, izstavila je račun, glaseč se:

2 dni à 2.50 din, skupaj ... 5 din.

Sanitarna inšpekcija

»Da, vedno bolj prodira socialistični duh v naše trgovine,« sem skoraj glasno pomislil, ko sem prejšnji teden opazoval marljive prodajalce pri čiščenju prostorov, izložbenih oken in police. In morda bi živel ves teden v tej veri (nakupujem namreč samo enkrat tedensko), če ne bi slučajno zavil tudi mimo trgovine, kjer se sosedov Francček uči za trgovca. Našel sem ga prav v trenutku, ko je v mogočnem loku končal čiščenje deviško lesketajočega se izložbenega okna. »To je sigurno vpliv mladinske organizacije,« sem ga ogovoril. Plašno se je ozri naokoli, če ga kdo ne sliši in mi zaupno zašepetal: »Kje neki! Ampak Tebi lahko zaupam: pričakujemo sanitarno inšpekcijo.« »Kako pa veš to?« sem ga povprašal. Nekako zaničljivo me je premeril in mi pojasnil: »Enostavno! Voham! Včeraj smo dobili za osebje trgovine brisačo, popolnoma novo, pomislil! Morda nam danes pošljejo še miho, kdo ve? Morda dobimo celo omarico za obleko, morda celo nove delovne obleke?«

Vrag ga vedi, ampak ta sanitarna inšpekcija je res koristna ustanova!

VENDAR...

— Tovariš ravnatelj, nocoj sem v naši hotelski sobi našel bolho!

— No, najlepša vam hvala, že leta in leta jo iščemo...!

Tkanina - galanterija

Trgovsko podjetje na veliko

Celje

Naše podjetje vam tukajle spodaj javlja, kaj kupcem dajemo na prodaj:

...ne obstojajo velika trgovska podjetja zgolj v Ljubljani in Mariboru, tudi Celje premore kaj takega.

Odjemalci s Koroškega, Prekmurja, Dolenjskega in Zasavske doline so se o tem že prepričali; kdor se pa še ni, naj si ogleda našo zalogo. Lahko pa nam tudi javi, naj mu pošljemo našega potnika s kolekcijo; tako bo vsak sam lahko ugotovil, da imamo na razpolago domače in uvoženo blago tekstilne in galanterijske stroke v vseh kakovostih.

Pritožba

— Strašen teror vlade v Jugoslaviji. Razen z verskimi in cerkvenimi posli se ne smemo z ničemer več ukvarjati...!

ČRNA NEHVALEŽNOST

»Vidiš, pravijo, da sem proti njim. Da sem pa takrat kot taboriščni kurat marsikateremu njihovih dajal duhovno tolažbo na njegovi zadnji poti, to pa so že pozabili.«

TUDI V AMERIKI JE TAKO

Ko sem se vrnil iz Evrope, sva si z ženo privoščila majhen izlet s taksijem. Med vožnjo sem jo objel in poljubil. Šofer je za hip ustavil, da bi si prižgal cigareto in zasačil sem ga, kako naju je začudeno ogledoval v ogledalu. Napočil je trenutek mučnega molčanja. Kar se moja žena vzravna in užaljeno reče šoferju: »Vem, da je po zakonu prepovedano, da se poljubujejo v taksiju neporočeni pari. Vem pa tudi, da za poročene ljudi to ne velja. Vsak poročen moški je tudi v javnosti lahko nežen do svoje žene kolikor ga je volja.«

Šofer je za hip pomislil, nato pa zajeceljal: »Protizakonito to menda res ni, gospa, precej nenavadno je pa le.«

Učitelj: »Tvorina oblika je: Oče je obdaril svojih šest otrok. Kako pa je trpna oblika?«
»Oče je obdarjen s šestimi otroki.«

Neredi v Trstu

— S kropom bi jih morali, oštijal Hladen tuš so dobili že leta 1945, pa se še niso spametovali!

Iz Pan-mun-joma

— Čemu pa delaš te zareze na drevo?
— Delam znake, koliko sej smo že imeli...

Nekje v Kaspiškem morju

— Vidite, otroci, to je pa prva ruska podmornica!

Vloga ali resnica?

Igralec je sam sebi instrument. On igra nase in vase na vse mogoče tone. Piska kot klarinet, sopiha kot kontrabas, razbija kot boben. Skala njegovih čustvovanj mora biti obsežna in raznolika. Znat mora planiti iz veselja hipoma v žalost, iz obupa v veselost, iz pijanstva v treznost, iz varčnosti v razsipnost (rekli boste: to pa ni tako težko), iz krotkosti v besnost in iz vzkipljivosti v mirnost.

Ce hoče, da bo njegov lik za blestel na odru, mora pridno študirati in se izpopolnjevati. Nenehno se mora življati v svoj lik, obnavljati mora njegove besede in kretnje, če hoče uspešno zlezti vanj. Gnida je bil take vrste igralec, da ni nikdar skočil iz vloge, ki jo je študiral.

Nekoč je šel zjutraj v gledališče, na vajo. Ko je stopil na cesto, je bil že v vlogi. Govoril je z zanosom in mahal z rokami po zraku, da so se mimoidoči državljani debelo spogledovali:

»Ta pa ni čisto pri brihti!«

V bližini Doma onemoglih se je Gnida ves skrčil in zlezal vase. Kričal je in se z rokami otepal nekoga navideznega sovražnika. Kričal je:

»Nočem! Nikoli! Jaz sem pošten človek!«

Okrog njega se je nabrala gruža radovednežev. Neka stara, usmiljena gospa je dejala s sočutnim glasom:

»To je božjast. Poznam to bolezen. Poglejte, pene ima na ustih! Nek moški je prediagal:«

»Skočim po rešilni avto. To se bo

slabo končalo. Mož si lahko zlomi vrat!«

Tedaj se je Gnida zbudil iz koncentracije. Presenečen je buljil v gledalce okrog sebe. Postalo mu je malce nerodno.

»Pardon, državljani. To je bila samo igra. Sem namreč gledališki igralec.«

In jo je odkuril. Za njim so gledali začudeni gledalci s podaljšanimi obrazi.

Gledališki igralci so po navadi (to seveda še ni pravilo) slabi zakonski možje, kajti večino svoje energije podarijo zahtevni boginji Talji, tako da jim za žene skoraj nič ne ostane.

Tudi Gnidina žena se je stalno pritoževala svojim prijateljicam, kako malo časa ima njen mož zanjo in kako hitro so pravzaprav minili medeni tedni.

Zgodilo pa se je nekoč, da je Gnida po kosilu nežno objel svojo ženo okrog vratu. Rahlo jo je pobožal po laseh in se zazrl v njene pričakujoče oči. Dejal ji je:

»Ljubica! Sele danes vem, kaj pomeniš zame. Priznam, večkrat pozabljam nate. Mnogokrat sem kričeval do tebe. Premalo cenim tvojo ljubezen, ki je vseodpuščajoča in brezmejna. Preveč sem zaposlen sam s seboj in ne vidim tvojih hrepenecih pogledov. Toda od danes naprej ti obljubljam, da bo vse drugače.«

Zeno so mozeve besede močno ganile. Razjokala se je od veselja:

»Dragi možek, si torej le spregle-

dal! Si vendar spoznal, da tako naprej ne more iti!«

Gnida se je razotogotil:

»Trapa, kaj se smeriš. To je bilo iz moje nove vloge. Lahko bi že razlikovala, kdaj je res in kdaj je samo vloga!«

Ženo so oblike grenke solze žalosti in sramu.

»A, tako! Norce briješ iz mene. Komedijant!«

Zaloputnila je vrata in se zaprla vsa nesrečna v svojo sobo.

Verjemite, biti žena gledališkega igralca, to je neke vrste herojstvo.

Nekega dne je študiral Gnida v kuhinji novo vlogo. Zena je na dvorišču obešala perilo.

Nekdo je potrkal na vrata. Gnida tega ni slišal, kajti ves se je predal vlogi. Potrkal je plinski inkasant. Ker se ni nihče odzval, je prijel za kljuko in vrata, ki niso bila zaklenjena, so se odprla. Glasno je pozdravil, ko je stopil na hodnik. Nihče se ni odzval. Inkasant je odprl kopalnico, pogledal na plinsko uro in zračunal kubike. Napisal je račun na listek in odprl kuhinjska vrata:

»Dober dan! Plin boste plačali. Šest sto petdeset dinarjev bi prosil.«

Položil je listek na mizo pred Gnido, ki se je odsotno, s čudnim pogledom zazrl vanj:

»Kdo ste? Kaj hočete? Ne poznam vas. Kaj iščete tu, izgubljenec! Le pojdite domov, vaš račun je propadel. Prepozno prihajate, vse so mi vzeli.«

Inkasant se je prestrašen zdrznil. Kaj naj vse to pomeni? Ali se je možu zmešalo? Saj ga vendar pozna, že neštotokrat je bil pri tej stranki.

Gnida je nadaljeval:

»Ne obotavljajte se. Vse sem vam povedal, drugega izhoda ni. Ubo-gajte, drugače vam bo žal!«

Ko je inkasant, vedno bolj osupel, hotel zapustiti kuhinjo, je vstopila Gnidina žena.

»Gospa, vaš mož...?«

»Moj mož študira vlogo. Ne motite ga, prosim. Plin bom plačala jaz.«

Prišel pa je nekoč dan, ko je Gnida občutil resnično potrebo po ženini ljubezni. Ves je bil že nalomljen od samih življanj in koncentracij. Zahotelo se mu je miru in duše, ki bi razumela njegove napore.

Po večerji je rekel ženi:

»Dragica, daj, pogovoriva se malo o tem in onem. Da se malo razvedrim in pozabim na teater. Ti si še edina, ki me razumeš.«

Zena je odsekano odvrnila:

»O, hvala! Poznam take šale. Spet nova vloga? Želim ti mnogo uspeha pri premieri, mene pa pusti pri miru.«

Gnida jo je hotel prepričati:

»Ne, to pot ni vloga. Resnično sem potreben tvoje besede in tolažbe.«

Zena pa se ni dala pregovoriti: »Na take trike ne nasedam več. Tvoje zvijače so cenene. Potem bi se pa norčeval iz mene: 'Glej jo, noričko, nasedla je. Verjela je besedam iz vloge.' Ne, ne, prijatelj, pusti me, midva sva opravila.«

Gnida je povesil glavo (pristno človeško) in odšel v svojo sobo, kjer je bil sam s svojo žalostjo.

»Vloga ali resnica?« To je zdaj vprašanje!

Dušan Mevlja

OPOZORILO NAŠIM BRALCEM!

Sporočamo vsem našim bralcem, da sprejemamo naročnike le v krajih, kjer nimamo uvedene kolportажne prodaje. Prodajalce opozarjamo, da jim pri naročilih priznavamo poštnino za dopisnico, prodajo pa vršijo po splošno veljavnih pogojih. Naročnina znaša polletno 120.—, letno 240.— dinarjev. Plačujte jo naprej na naš tekoči račun pri Narodni banki, podružnica v Mariboru št. 6401-90-332-51, kajti sicer Vam ne moremo pošiljati našega lista.

Stara zgodba

(Pravljica iz stare Jugoslavije)

V urad pride mlad, sramežljiv in tih mladenič in poišče referenta.

— Oprostite prišel sem zaradi moje prošnje... Referent je zlovoljno odložil časopis.

— Kdo pa vam je rekel, da pridete danes! Pridite... čakajte... čez kakšnih deset dni! Ne vidite, da nimam časa! Kaj ne razumete?

— Oprostite, toda... ali ni... moj stric... Referent je prisluhnil:

— Kakšen stric?

— No pač, moj stric, član Glavne kontrole...

— Kako, član Glavne kontrole? Vaš stric? Eh, eh, dragi moj gospod, zakaj pa tega ne poveste takoj! Izvolite, sedite, izvolite! — Hej, sluga, daj prinesi takoj dve turški kavi, pa naj bodo sladke, razumeš! — Tako, izvolite cigareto! Prosim! No, kako je z vašim gospodom stricom?

— No, stric pač... prišel je povedati, da ni več član Glavne kontrole, pa...

— Kako, vaš stric ni več član Glavne kontrole? Kaj pa počnete tukaj? Glejte, da se mi izgubite, razumete! Kradete nam dragoceni čas! Pridite čez mesec dni, razumete! — Hej sluga, prinesi samo eno turško!

— Mladenič se je dvignil in potrčel proti vratom. Spotoma je užaljeno mrmral:

— Prav, toda pritožil se bom pri stricu...

— Kaj, pritožili se boste? Komu?

— Mojemu stricu, senatorju... On je bil do sedaj član Glavne kontrole, sedaj pa je postal senator!

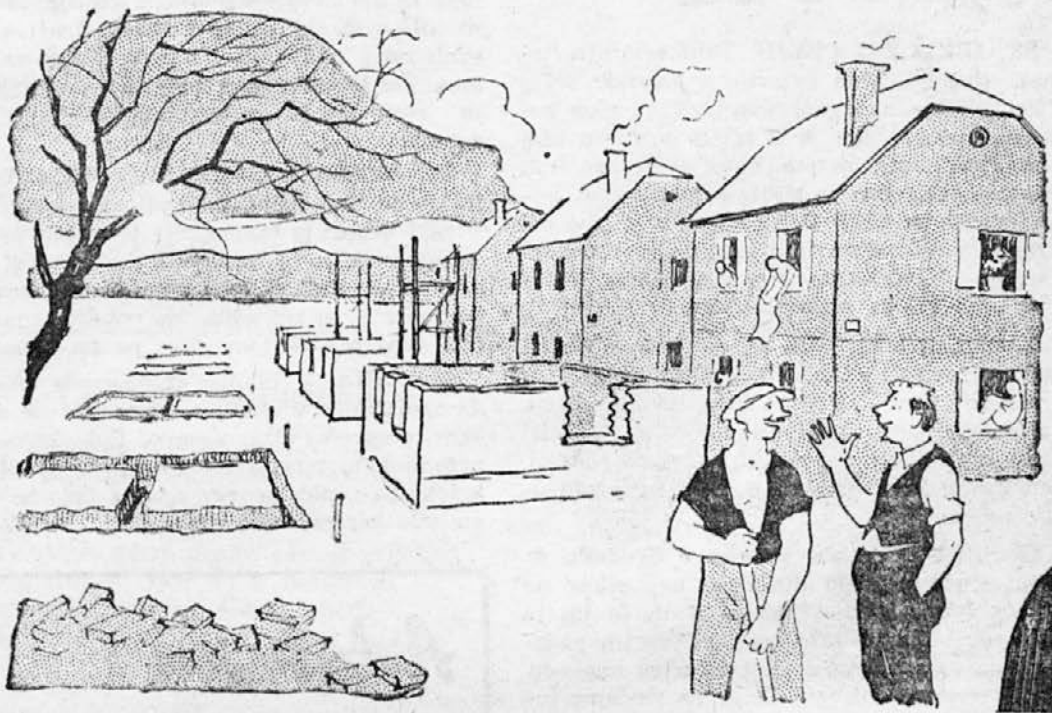
— Kaj, senator, je skočil referent! Pa čemu nočete sesti, dragi gospod! Sedite vendar, prosim! Nesporazum, verjemite, nesporazum! Izvolite cigareto! — Sluga, čuješ, budalo, zakaj pa prinašaš samo eno turško! Kaj ti nisem naročil dve turški, budalo?!

OČE IN SIN

— Očka, pomagaj mi! Profesor nam je dal nalogo, naj najdemo najmanjši skupni imenovalec!
— Kako za vruga, kaj se ta stvar še vedno ni našla? Že ko sem jaz hodil v šolo, smo jo morali iskati!

Zidaj si, zidaj, hišico...

IZ NEKATERIH STANOVANJSKIH ZADRUG:

— Delaš in delaš, hiša pa nikamor ne zraste!
— Počakaj, ko postaneš kakšen šef, pa bo koj gotova!

DVE LOVSKI...

Sodnik na lovu zgreši zajca. Njegov sosed, stari lovec Janez, se muza in zbadljivo vpraša: »Temu pa ste menda dali pogojno?«

Merjasec, ki mu je nespreten plešast strelec posnel šop kocin z glave, med divjim begom godrnja: »Ta idiot menda misli, da bom tudi jaz bolj častitljiv, če bom plešast!«

... IN DVE KINOLOŠKI

Dva znamenita pasjerejca opazita neplemenitega psa, ki ga z večimi pogledi presojata. Prvi: Nekaj terierske krvi pa bo menda imel v sebi?

Drugi: Bo! Po mojem je križanec exteriorja s portvišom!

Gojitelj pasemskih lovskih psov vpraša starejšega kmečkega lovca:

»Ali ima vaš pes rodovnik?«

»Kaj pa je to?«

»To je papir, na katerem so napisani njegovi predniki.«

»I seveda, saj vem brez papirja. Oča je pes, mati je pa küzla.«

MED ŠOFERJI

»Za boga, ustavite vendar avto! Nekoga ste povozili!«, pravi potnik šoferju.

»Ste znoreli? Se vi sploh zavedate, koliko poti in sitnosti vas čaka kot pričo?« — Jogo

Naš postajenačelnik je velik sovražnik birokracije (bela vrana pač). Na vsak dopis kar se da stvarno in kratko odgovarja. Na poziv direktorije, naj preskrbi šolsko mladino, da mu bo oplela prago na njegovem področju, je odgovoril:

»Pri nas se pa ne dobi kar tako otrok. S. f. — s. n.«

Znajdi se**ENA OD MNOGIH PROFESORSKIH...**

Neka ljubljanska dama obišče po več letih univerzo in sreča svojega starega profesorja, čigar raztresenost je že prislovična.

— Gospod profesor, ali se me nič več ne spominjate, ga ogovori, saj ste me nekoč prosili, da bi postala vaša žena...

— Da, točno... odvrne profesor z rastočim zanimanjem. Da, da, spominjam se! In... ali ste postali...?

TOTE uke

ST. JURIJ PRI CELJU. Tamkajšnje Avtomoto društvo baje pripravlja šoferski tečaj s kombiniranim trokolesom (šajtrga plus kolica od pluga), ker se s takim vozilom bolj varno vozi kot z avtom. Zato je društvo tudi prodalo avto, čim je pobralo šolnino od prijavljencev za tečaj. O posebnostih takega šofiranja bodo razpravljali tudi na prihodnjem občnem zboru, ki pa je iz »tehničnih« razlogov preložen za nedoločen čas.

ZABUKOVICA: Sliši se, da bodo v Zabukovici razpisali anketo, koliko so vredni industrijski boni. Nekateri trde, da nič, drugi, da dva dinarja, nekateri pa celo, da štiri dinarje. Najbolj zadovoljni so tisti rudarji, ki z njimi skoraj zastoj dobe žganje in druge tekočine.

IZ SREDIŠČA: Če bo kdo v Središču še našel slučajno 1000 dinarjev, naj nikar ne vpraša Ivana Verhovčaka iz Grab, če jih je on izgubil. Ta bo takoj potrdil, da jih je izgubil in vam bo dal še 100 dinarjev nagrade, kakor onokrat Jaklovi. Če se pa slučajno hitro najde pravi lastnik, kakor se je onokrat Ivanka Masten, pa postane Verhovčak kljub svoji veliki kmetiji in vinogradu zelo radodaren in takoj vrne denar, češ: Sem jaz pač svoj tisočak kje drugje izgubil...

SE ENA IZ SREDIŠČA: V Središču je ponoči taka tema, da se res nič ne vidi, najmanj pa kakšna žarnica. Le ena častna izjema je: žarnica ključavničarja Ivanuše, ki jo je kupil sam, da mu sveti v bližini njegove hiše. Priporočljivo bi bilo, če bi v Središču začeli z javno akcijo pobiranja denarja za javne žarnice. Kar bo dal za žarnico, bo spričo gromozanskega središčanskega blata tako ali tako prihranil na obleki in obuvalu.

IZ PTUJA: V našem mestu je nekdo zasedal sejalni stroj na dvorišče poverjeništvu za finance, kjer rjavi in propada. Vprašanje je le, kdaj bo to seme obrodilo kaj sadu...? V restavraciji »Moskva« pa dobiš v juhi poleg rezancev zakuhanu tudi steklo. V opravičilo ti povedo, da se steklo nahaja v masti, kupljeni v Okrajnem magazinu. Ptujčani, pozor! Če boste kupovali šipe, pazite, da vam ne pritehtajo v Okrajnem magazinu tudi kaj masti! Razen rezancev in stekla imajo v tem lokalu tudi silno dragocene krave, saj stane skodelica mleka teh krav 15 (z besedo petnajst) dinarjev, dočim dajejo navadne krave v okolici Ptuja za 15 dinarjev kar cel liter mleka.

IZ JARENINE: Cerkevni pevski zbor je 15. in 17. tega meseca prepevaje okopaval in obrezaval vinograd svojega gospoda župnika Babška pod večšo organizatorsko roko organista Umeta. Vinska trta bo gotovo letos dvojno obrodila, le da organist Ude sadov truda pevsko-cerkvenih rok verjetno ne bo užival, če — mu bodo uspele mile prošnje na ameriško ambasado v Beograd za izselitev.

ROZWEIN 48: Vljudno naprošamo tam stanujočega vrtnarja, da pod to tablico vendarle še namesti tablico z oznako »RADVANJE«, da bi tako tudi mlajši letniki vedeli, kje se nahajajo.

ZALEC. Sočustvujemo s starim odborom Avtomoto društva, ki se več ne more voziti na slavnostne ohcete, ker se jim je ob neki taki priliki razbil avto. Sicer pa je zdaj že tako mimo čas za slavnostne gostije, tako da ni tolike škode, če so vodstvo društva prevzeli novi ljudje. Pa to je še dobro za društvo, ker se bodo novi ljudje pri popraviljanju in sestavljanju avtomobila lahko največ naučili.

ST. PETER V SAVINJSKI DOLINI. Tod so ljudje zelo žejni, pa tudi zelo iznajdljivi. Vinski bratec iz tamkajšnje tekstilne tovarne je ugotovil, da se da dobiti v St. Petru literček belega tudi za lepo novo pisano kravatno. Svetujemo iznajditelju, da obdrži monopol nad svojim patentom, sicer pa na dravje!

PLANINA. V Planini mimogrede šepetajo, da združniki v zadnjem času več ne dojijo krav, temveč zadrugo samo. Pobudnik za ta napredek je menda bil sam predsednik Dobršek. Za uspeh novega načina dela se menda zelo zanima celo sodnija.

Avtobusni

maribor

MARIBOR

*Avtobusova domena
je brzina, zmerna cena;
udobnost in pa lep užitek
k dobrim zvezam je pribitek.*

Javljamo potnikom, da bomo počenši s 1. aprilom pričeli z našim avtobusom obratovati na progi Maribor—Zagreb. Avtobus bo iz Maribora odhajal dnevno ob 5.15 zjutraj in ob 14.45 popoldne, prispel pa bo v Zagreb ob 10. uri dopoldne ter 19.30 zvečer. Iz Zagreba bo avtobus odhajal ob 5.15 zjutraj in 14.45 popoldne ter prispel v Maribor ob 10. uri dopoldne in ob 19.30 zvečer. Vožnje bomo torej vršili v obe smeri preko Ptuja, Zavrča, Varaždina in Ivan-Zeline. Cena vozovnicam iz Maribora do Zagreba din 730.—, iz Maribora do Varaždina din 360.—. Podroben cenik je na razplogu v naši prometni pisarni na Glavnem trgu. Z novo avtobusno progo Maribor—Zagreb postavljamo solidno zvezo, ki bo služila predvsem službeno-potujočim potnikom, tako da bodo mogli v enem dnevu izvršiti svoje opravke bodisi v Zagrebu oziroma v Mariboru.

V ponedeljek, dne 31. t. m. bo ob 14.45 odpeljal avtobus do Varaždina, v Varaždinu pa bodo mogli potniki prestopiti in nadaljevati pot z avtobusom zagrebškega podjetja do Zagreba.

Iz listnice uredništva

Prebivalce Gornjega Logatca, Rakeka in Senovega pri Krškem naprošamo, naj nam pismeno nasvetujejo, kam naj bi poslali v prodajo v njihov kraj naš »TOTI LIST«. Trafike Jože Leskovec, Janez Zalar in Avgust Fabjanič so nam namreč vrnilo v komisijsko prodajo poslano izvide, s poštno označbo: ni sprejel, ne prima, refusé, rifiutato — ni sprejel — nazaj. Mi pa tega ne jemljemo tako resno.

Same tajnosti!

— Zakaj pa prenašajo naš gospod tako tajinstveno to krsto?

— Toliko je teh tajnih krstov, tajnih spovedi in tajnih porok, da sedaj še pokopavajo tajno...

TOTI MARIBORSKI RADIO KADAR SE NAPOVEDOVALCU ZAREČE:

»Cenjeni poslušalci!

Prosimo vas za prekinitve oddaje, zaradi tehnične napake, nastale v našem obratu...

In kadar se mu ne zareče, pa bi bilo bolje, če bi se mu, da bi se napoved glasila takole:

»Dragi poslušalci!

Zdaj vam bomo predvajali 30 minut šumenja, praskanja in pokanja s plošč; vmeš pa boste lahko ujeli tudi nekaj zvokov lahke orkestralne glasbe...

UGANKA

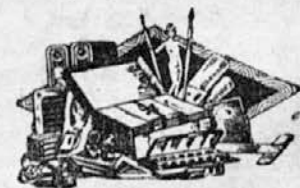
Kaj je to, če se dobro ohranjen vdovec še enkrat poroči?

To je zmaga upanja nad izkušnjami.

Sladka anomalija

Razlike smiselno res ni bizarne med slaščičarno in pâtisserie razlika je le v tem, da slaščičarne navadno — polne so ljudi.

Mestno trgovsko podjetje »PAPIR« Maribor, Vam nudi vse pisarniške in šolske potrebščine, razne vrste papirja, špece-rijske vrečice ter izdelke domače umetne obrti.

»Papir«

mestno trgovsko podjetje
Maribor

Iz Ptujja

Vtaknili so me med ptujske »pazovce«, v tehnično ekipo. Lepa reč. Vohljač s svojimi šestimi križi naj koplje ruševine v primeru bombardiranja. Med tem mojega kolega, penzionista Šnofača, ki je še kar pokoncu mož, ni med »pazovci«.

»Poslušaj, Šnofač,« mu rečem oni dan, ko sva se srečala na Glavnem trgu, »zakaj tudi ti nisi pri PAZ-u?«

»I, zakaj?« mi odvrne. »Ker nisem tak, kripl' ko ti. Veš, to ni za nas mlajše penzioniste; samo debeli, šepavi in močno kratkovidni pridejo v poštev. Ampak delo se zelo daleč vidi!«

»Že z mosta, ko se pripelješ z vlakom v Ptuj, zagledaš na strehi proštjske cerkve velikansko parolo, oziroma napis: IHS.«

»Dragi Šnofač, pri tem IHS pa naš PAZ ni im opraviti!«

»Res ne? Jaz sem bil sveto prepričan, da je to v zvezi z letalskimi napadi, sicer napis ne bi bil ravno na strehi. Menil sem, proštjska cerkev se je že zavarovala pred usodo minoritske. Ti, Vohljač, če si pri PAZ-u, kaj si tudi pri Ptujski umetniško-igralski zadrugi z omejenim jamstvom?«

»Kaj? Kaj? V potrošniški sem, ampak da imamo kakšno UMEIGOZO z o. j. v Ptujju, to prvič slišim. Kaj pa imajo naprodaj?«

»Smeh prodajajo, ampak samo za podeželje. To je namreč prvo slovensko potujoče gledališče!«

»Viš, zlomka! To mora biti pač zanimivo. Res bi rad vedel, kdaj se pripeljejo v Ptuj?«

»Te ga nihče ne ve! Res so ptujska zadruga, samo v Ptujju ne obratujejo. Stopiva h Krajnici na četrtinko!«

Spotoma me Šnofač resno vpraša: »Vohljač, si ti napisal tisto o ptujski razsvetljavi v 'Toti list'?«

»Seveda sem! Mar si prizadet?«

»Sem, kako da nisem! Zdaj je še v naši ulici ugasnila luč, pa hođi ponoči če moreš! Si ponorel, da greš kaj takega pisati, češ, naj ugasnejo še tiste luči, kar jih brli naokoli!«

Šele pri četrtinki vina se je kolega Šnofač pomiril, jaz pa sem ves najin pogovor za »Toti list« napisal.

MARTIN VOHLJAČ
ptujski penzionist

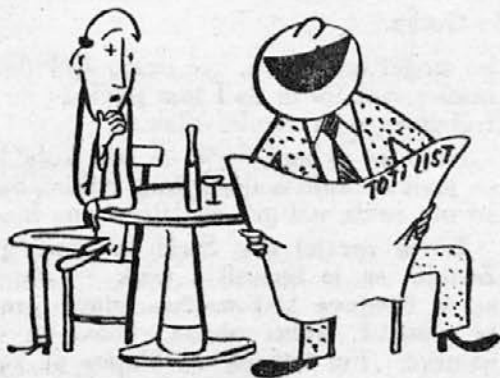

— Oprostite, ali bi nam hoteli posoditi nekaj stolov?

EKSPEDITIVNOST FRONTOVCEV NA VIČAVI PRI PTUJU

Borba proti birokraciji je dosegla na Vičavi pri Ptujju lepe uspehe. Ekspeditivnosti frontovcev se lahko Antonija Pogačnik, žena zloglasnega kulturbundovca, zahvali, da se je tako naglo znašla tam, kamor spada, namreč preko meje uazaj v ljubeče naročje svojih. Proti temu nebirokratskemu postopku niso niti najmanj zalegle advokatske intervencije in u-Sluge. Gospa Pogačnikova je v Jugoslaviji že dobila svoje, dasi še ni končana njena zapuščinska razprava. Za nevšečnosti, ki so jih zaradi tega prestali, upajo žalujoči ostali Drekovičevi na skorajšnji tolažilni paketek iz Avstrije.

1. april

Celjski sprehodi

Da celjsko mesto ima precej hib znano je. Ena je: Rajterjev hrib!

V TEHARJE!

V Teharjih marmornat bar si gradijo, kmalu zahajal boš tja s simpatijo. Tam te čakala bo dobra pijača, zanjo pa šla bo vsa mesečna plača.

POZORI!

Kdor na celjske hiše daje nove plombe, pazi naj na stare rimske katakombe.

Sicer vsi načrti bodo šli po vodi, hiša pa podprta bo vse leto — s hlođi.

CELJSKA REKLAMA

Kaj godi se v Celju ni težko doznati, saj so na vse hiše lepljeni plakati.

Le nečesa v Celju zvedeti ne da se: kdaj bodo dobili — deske za razglase.

CELJSKI OBRAZ

Za sleherno sodbo, kot nekđaj Pilat, gre v cerkev nedolžne rokē si oprat. Kot kaže, sodnik ta zelo se boji, da dušo mu naš zakonik pogubi.

Prešeren na kolesih

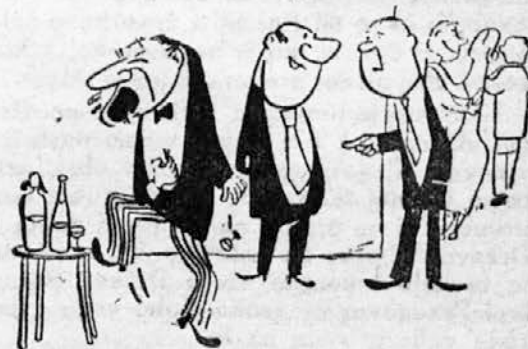
V Kranju se še danes ne morejo zediniti, kje bi naj stal Prešernov spomenik. Predlogov je veliko, rezultata pa še nobenega.

Kranjčan praska se po glavi: kam ta kíp naj se postavi? Ta ga sem, ta tjakaj hoče, nihče popustiti noče.

Na kolesa ga denite, pa ga sem ter tja vozite!

Usodna pomota

— Kaj pa mu je, da se tako grdo drži? Ali ima žolčne kamne?

— Ne — pomotoma je popil kozarček vode!

Lahko rečem: »Puhla hrana, da Neptunova je hčerka, kadar zablešči se zbirka na reviji modni v NA-MA!«

Kdor štedi, kupuje oblačila

v poslovalnicah

NA-MA

Ljubljana

Ljubo doma, gdor ga ima

Spisal Danilo Goflja

»Ljubo doma, Gdor ga ima« — ta prouli slovenski Predgovor, ki ga je bil dal na svitlo že Primoš trubar duhovni Oče (prafzapraf duhovna Mati naše književnosti, ker jo je takorekoč rodil) — ta Predgovor še danes f polnem opsegu egzistira. Proti istemu so prafzapraf takorekoč le Indeviduiji, ki principijalno fso pozitivno f naši Sodobnosti odrekajo oziroma bi kar lahko z krilato Besedo konstantirali, da ne samo odrékajo, temveč sploh le odrékajo.

F moji Familiji premoremo tudi en taki Egzemplar. Imamo enega zlahtnika, ki je prafzapraf Lulika na rodovitni Njivi naše familije. — On pravi, da je moj Stric, toda ampak jas to s tem javno dementiram, ker nočem priti f intimne stike s Notranjim otsekem.

Po poklicu mojega Strica noben pripadnik naše Familije ni mogel nikoli jasno opredeliti. Jasno sploh ne, ker je bil njegov Poklic — poetično povedano — vedno zaviti f neprodirno Temo. Toda ampak Jas osebno sem ga spregledal, namreč striček Poklic — pravijo Mu špinkulantstvo.

Najprej se je dolga leta petelinil, da ni nobene Svobode f naši novi Domovini f. l. r. j., ker ni nobenega zakona f naši ustavi, ki jamči takorekoč in prafzapraf Enakopraunost fsem Poklicom, torej tudi špinkulaciji, ki da je po Njegovem merodajnem mnenju prav tako poštena obrt kot fsaka druga. Tole izjavo o pomanjkanju Svobode je dajal fsaki dan desetkrat na svitlo, dasi je bil do zadnjega na zlati Svobodi in so ga ftaknili f črno keho šele f sosedni Državi, ko je nezakonsko, takorekoč ilegalično prekoračil našo Mejo.

Nedavno je omenjeni Stric celo predlagal, da naj f. l. r. j. Njega mirno pusti izvrševati Njegovo špinkulantsko obrt, oziroma Ga naj takorekoč podržavi in f tem primeru bi on pristal na to, da i delita z Državo dohotke na polovico. On misli, da je to zelo kolantno in če Država pozna lepi Predgovor — »roka Roko umije«, bo rade volje pristala na to.

Država seveda na ta Predlog ni rejakcionirala, temveč je skromno pripomnila, da pošteno Delo prafzapraf tudi Človeka lahko prežiula. Pofsod, da pri nas še manka delafske Sile, pri Rudnikih, zlasti na Kmetih. Nakar je izustil Stric: »Fuj Tajksl, za hlapca pa že ne bom!«, nakar je emigriral na nezakonski podlagi f sosedno Državo.

Prestopivši našo mejo, je hotel globoko zadihati f zlati Svobodi, nakar so ga, kot že obelodanjeno, zaprli. To je bilo hudo Razočaranje za mojega Strica. Pričakoval je takorekoč Godbo na pihala in častno Četo na Oni strani Meje, ki ga bo sprejela z fsemi Častmi in sam truman da bo priletel z špecialnim Eroplanom iz vašingtona — ga je sprejel en sam policaj. Namesto pečenih Pišk je fasal potem fčasi nekolikanj črnega Kruha in ob ričetu se je spustil z policajem f Diskusijo, f teku katere mu je le-ta dal na svitlo, da njegovega Rokodelstva tudi f tej Državi ne

bo mogel izvrševati, ker imajo Špinkulantof sami v izobilju in da f tem pogledu ne potrebujejo tujih strokovnjakof.

Nato se je moj Stric — sila kola lomi — javil za kakršenkoli drug Poklic, nakar so mu rekli, naj gre za Hlapca na kmete.

Ko je sprejel moj Stric ta Predlog na Znanje, se je fgrisnil f jezik — spomnil se je Njegove lastnoročne izjave preden je zapustil ljubo doma Gdor ga ima, namreč: »Fuj tajkselj, za hlapca pa že ne bom!«

Tako je pristal na neki kmetiji f tujini f obliki Hlapca. Tu je potem takorekoč prafzapraf na lastni koži spoznal, da še za hlapca ni, ker razen Njegovega špinkulantskega poklica ne zna Ničesarja. Naročili so mu, naj se poda na molzenje Krave, a ni mogel po večurnem Trudapolnem drezanju in stiskanju in pregovarjanju iztisniti iz Nje niti kapljico mleka,

nakar je Gospodar kmet konstantiral, da se je Stric obrnil glede mleka na — Vola. Še več takih napačnih prijemo f se je potil moj Stric in je pri tem shujšal za dvajset kil in povrh tega še odstopil fso Njegovo garderobo razen hlač za nekaj Kruha, nakar se je zopet skesano povrnil f okrilje ljube Njegove Domovine f. l. r. j. Zdaj ni več izustil: »Fuj tajksl, za hlapca pa že ne bom!« Pri nas Gapa niso dali noter, namreč f keho, le fprašali so Ga, zakaj je na nezakonski Podlagi emigriral. Če ima morda kaj na jetrih, oziroma na vesti, morda kakšno Okopacijo ali kaj sličnega. Nakar je izjavil, da ni nič temu podobnega in da ni bil niti pri Kulturpuntu (razen f stari Jugoslaviji in med Okopacijo).

No ob kraju naj pripominjam, da je moj Stric postal zdaj prostovolno Kmetijska delovna sila, da že razlikuje naravno gnovivo od umetniškega in tudi za kravo že ve, kaj jo razlikuje od Vola in kar je poglavitno, spoznal je dragoceno Resnico trubarjevega izreka: Ljubo doma, Gdor ga ima!

Ce ti je ljubša od doma tujina, pridi! Garal boš kot črna švina.

Kljun:

UBEŽNIK

(Prosto po Prešernu)

*Udinjal sem se in garal,
slabo sem jedel, trdo spal;
srcé je prazno, srečno ni,
po domu vztrajno hrepeni.*

*Sem dolgo upal in se bal,
nazaj čez mejo sem zbežal.
»Doma sem«, srce se smeji,
tujine več si ne želi.*

•
»Poslušaj Bojan, včeraj sem dobil brata!«
»To vendar ni mogoče, saj je Tvoj oče že pred tremi leti pobrisal čez mejo.«
»Ta je pa dobra, saj nam vendar piše.«

V naši tovarni skrbimo zato,
da bo življenje kar najbolj sladko.

Tovarna bonbonov in pecilnih praškov

Sana

Hoče pri Mariboru

Naročajte pri nas:

izvrstne bonbone, vanili sladkor, čokoladni
desert in raznovrstne pudinge.

Višja matematika

Profesor: »Pojem funkcije, realnih, kompleksnih in imaginarnih števil lahko najbolj nazorno obdelamo v diagramu odvisnosti starosti ženskega bitja od časa. Za izhodišče pravokotnega koordinatnega sistema izberemo rojstvo, za vrednosti abscise — leta, za vrednosti ordinate pa starost. Do 14. leta raste starost premo sorazmerno z leti, vrednostim abscise odgovarjajo realna števila na ordinati. Od 14. do 18. leta raste starost hitreje kot leta, starost zelo strmo poskoči na vrednost 18, realnim vrednostim abscise odgovarjajo kompleksna števila na ordinati in sicer moramo od ordinate odšteti imaginarno komponento. Od 18. do 22. leta ostane starost neizpremenjena, realnim vrednostim abscise odgovarja ena sama kompleksna vrednost ordinate. Resnično vrednost ordinate, starost, dobimo s prištevanjem imagi-

narne komponente. Od 22. do 25. leta zraste starost na vrednost 20, nato od 25. do 30. leta zelo počasi narašča proti vrednosti starosti 23, 24. Te vrednosti ordinate že počasi prehajajo iz kompleksnih v čista imaginarna števila. Od 30. do 40. leta naraste starostna ordinata le za malenkost, šele proti vrednosti abscise 40 let se počasi približa vrednosti 28 ali 30. Od 40. leta naprej pa lahko poteka funkcija starosti v dveh smereh: ali ne da za vse realne vrednosti abscise sploh nobene vrednosti ordinate več, ali pa se asimptomično približuje vrednostim 35, 38 ali 40, ki jih pa doseže šele v neskončnosti.

Če pa nanašamo na absciso logaritmične vrednosti let, vrednosti ordinat pa pustimo neizpremenjene, nam da funkcija v prvem približku premico.»

VSE ZARADI PLESA...

Prva tarča: ljudski ples.
 Druga tarča: grešni tans.
 Strelec: kranjski janzenist.
 Komentator: „Toti list“.

V LJUBLJANSKI BRIVNICI

Vajenec brije gosta. Ker je precej nervozen in neroden, ga malo vreže. Gost to opazi, vajenec pa, da bi zabrisal napako, poskuša pričeti z razgovorom:

— Oprostite, ali vas nisem že nekoč bril?
 — Ne, odvrne ta, roko sem izgubil pri neki avtomobilski nesreči!

SLAVNA TETA

Mali nečak slavne igralkje je obiskal svojo teto v pavzi v garderobi. Nekaj ga je tiščalo in končno se je le ojunail: »Si tvojega partnerja resnično poljubila?»

»Seveda sem ga, čisto zares!«

V dečkovih očeh se je zrealil odpor in nezapljivo je teto pogledal rekoč: »Ih, pa se ni nič branil!«

»Sestra, prosim črno nit...«

Tatovi so bolj zviti kakor zdravniki, kajti vedno vedo kaj manjka ljudem.

DVE ŠKOTSKI

Slaven matematik, po rodu Škot, je po dvajsetih letih zopet odpotoval iz Amerike v svoj rodni kraj Aberdeen. Svojim starim prijateljem je povedal tole zgodbo: »Veste kaj, v šalah o skopih Škotih je pa le nekaj resnice. Tako dolge že živim v Ameriki, da sem že skoraj pozabil nanje. Včeraj zvečer sem si kupil v trafikki cigaro. Poprosil sem trafikanta za ogenj.

»Prižgati vam je ne morem, pač pa lahko dobite škatlico šibic za 1 penny.«

»V Ameriki dobimo žveplenke povrh, če kupimo cigaro,« sem mu pojasnil.

»Že mogoče,« je rekel mož, »toda tukaj nismo v Ameriki.«

»Pomislite! Prav zares sem se moral vrniti v hotel, da sem prižgal svojo cigaro!«

Škot, ki je živel v Ameriki, je moral znova in znova poslušati, kako so ga Amerikanci zafrkavali z vici o skopih Škotih. Za božič pa se je svojim rojakom pošteno oddolžil. Na vsako razglednico, ki jo je dobil za božično voščilo s Škotske, je pritisnil štampiljko: Malcolm McLeod. Vam želi enako! in je poslal naslovníku retour.

Ko po Grajskem trgu kreneš
 z nosom v nov lokal zádeneš,
 če si malo zvitorepca
 koj veš: to je hiša »Šepca«.
 Ta oglas bo razodel:
 Tu bo DOM svoj dom imel
 in že v prvih dneh aprila,
 tamkaj polno bo perila
 in za Pepce, Pavle, Petre,
 tam blaga bo cele metre.

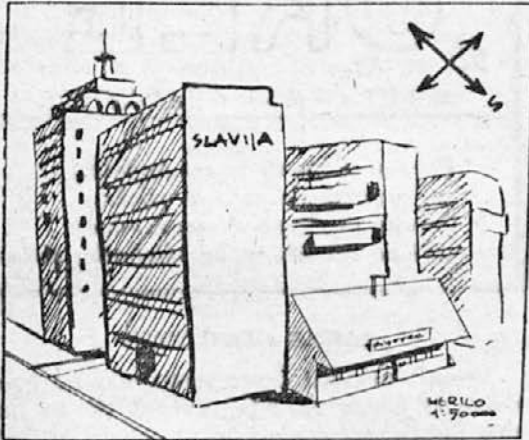
»DOM« MARIBOR

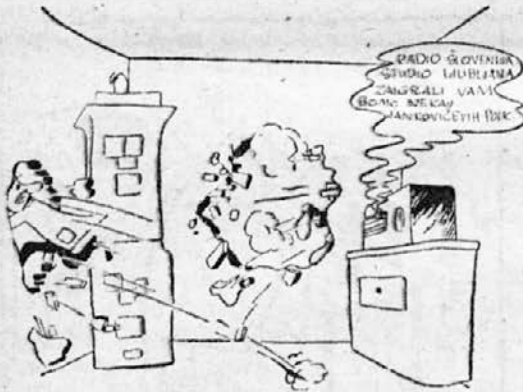
— Oprostite, toda vezaljška, ki ste jo zavezali v kinu, je od mojega čevlja...

Gradnja novega „Figovca“

Ljubljana, 1. aprila (telefonično poročilo). Naš posebni dopisnik iz Ljubljane poroča, da so sklenili ugodno rešiti zahtevo nekaterih kulturnih krogov, naj se popravi nepopravljena, krivica storjena naši kulturni zgodovini z odstranitvijo zgodovinskega »Figovca« — zgrajen bo nov,

lepši in večji »Figovec«. Dela so že v teku. Da ne bo oviral več prometa, bo postavljen nekoliko nazaj. Kot vidimo iz gornje slike, bo novi »Figovec« tako v arhitektonskem, kot v urbanističnem pogledu odgovarjal zahtevam sodobne atomske tehnike.

»Tukaj Radio Ljubljana. Poslušali boste sedaj nekaj Jankovičevih polk...«

»V laseh Tvojih svilnatih bi se utopil ljubimec na klopci vzdihuje. Le tega ne ve:

Lepoto to »ZLATOROG« je povzročil — dekle si z njim laske neguje.

Kako?

Z Zlatorogovim šamponom za pranje glave, z Zlatorogovo »Portugal« vodo za nego las, z Zlatorogovo kvalitetno briljantno v tubah.

Ljubljanska kronika kronista Ceneta

Prvi pomladanski dnevi so privabili mnogo občudovalcev na modno revijo v izložbi ljubljanske Na-me. Ugajali so predvsem moški modeli, ki imajo na hrbtu velik žig Made in England. Namesto robčka v prsnem žepu se pa pojavlja pri spomladanski modi zagonetna številka 10.345.

Ne — uporabnostna keramika v izložbi Umetniške zadruga v Ljubljani.

Obstoji nevarnost, da se še čitatelji spominjajo naše kritike o tistem biku, ki so ga postavili pred muzej pred vojno. Zadeva, ki so jo nekateri hudomušnezi imenovali kulturni škandal, se je prav tako nekulturno tudi uredila s tem, da je bila prepuščena bodočim futurističnim arheologom.

Repriza tega »kulturnega dogodka«, ki je bila pred kratkim prikazana v ljubljanski Umetniški izložbi, je Ljubljance tako navdušila, da se je naenkrat silno povečalo število žolčnih kamnov. Sreča v nesreči je v tem, da pač žolčni kamni niso bili tako veliki, da bi utegnili razbiti izložbeno okno.

Iz dobro obveščenih krogov smo izvedeli, da je tintnik, ki prikazuje klepetuljo pri vodnjaku, odkupila medicinska visoka šola iz Kislovodska za nadaljevanje raziskav na svojem Darwinističnem inštitutu.

Ogledalo, ustvarjeno po velesejmskem motu: pol riba — pol devojka, je kupil Oceanografski inštitut zamorske republike Liberije.

Solarje, ki podpirajo knjige, so prav tako prodali za dragocene devize Zavodu za raziskavanje novotvorb, na otoku Polo-Mija v Filipinskem arhipelagu.

Fantje — nosilci cigaret — bodo pa služili kot prehodno darilo košarkaškega kluba »Delirium tremens« iz umobolnice na Studencu.

Nekaj okvirjev in drobnarij iz gline so odkupili za Timbuktu — Zavod slepih zamorčkov.

Za kip Martina Krpana, ki ga je avtor podaril gluhošem v Pan Mun Jomu, je sprejel že toplo zahvalo gojencev po radiju.

Kakor se sliši, avtorju niso delali nikakih sitnosti pri izvozu umetnin, posebno še, ker se je medtem vključil v Keramično tovarno Liboje. S tem odpadejo tudi vsi očitki o razbijaštvu Umetniške zadruga.

Še ena podobna storija razburja gostilniško navdahnjene Ljubljance: Namreč renoviranje Hotela Belvue je bilo izvedeno tako »strokovnjaško«, da so na debelo prepleskali lepi leseni opaz gostilniških prostorov. Arhitekt ima srečo, da je to napravil v letošnjem letu, kajti taki prestopki so se kaznovali pred sto leti s tunkanjem. Med obiskovalci je mnogo pristašev izumrlega načina kaznovanja in bi bili tudi pripravljeni nositi vse stroške za oljnat barvo, v katero bi tunkali nesrečnika...

Osa:

Sto tisoč din

Zadel je mož sto tisoč din na loteriji — bilo srečno! — zavriskal je — končano zdaj je životarjenje nevšečno...

Vsaj eno leto pač lahko bo živel v krogu zdaj družine in vendar mož je čisto suh, še preden novi zor zasine...

Je morda vse že zaigral v kakšnem Monte Carlu tajnem, vzdržuje morda ljubico v stanovanju kje sijajnem?

Zavpije žena: »Kje je zdaj sto tisoč din, duša nemarna?«
A mož: »Sem kupil dve oblecki le si iz angleškega kamgarna!«...

POZOR!

POZOR!

Otvoritev novega lokala v Ljubljani

„GRILL ROOM“

V torek zvečer ob 20. uri bo v kletnih prostorih Hotela Slon v Ljubljani izročen svojemu namenu nov, luksuzno ureden lokal »GRILL ROOM«, ki bo brez dvoma eden najmodernejših v Južni Evropi. Novo zabavišče bo imelo edinstveno plesišče — z razsvetljavo od spodaj — za zabavo bo poskrbel velemesten kabaretni program, za ples pa izvrstna plesna kapela. Lokal sam je zgrajen amfiteatralno, tako da je plesišče na dnu, proti vrhu pa separirane lože za goste.

Občinstvo opozarjamo, da bo vstop na otvoritveni večer mogoč samo z vabilom, ki bodo na razpolago pri »Putniku« v Ljubljani v torek od 8. do 12. ure dopoldne. Od srede dalje bo vstop vsakomur prost! Lokal bo odprt celo noč, da bi tako tužji in potniki imeli priliko prebiti noč v prijetni družbi, primernem okolju in po zmernih cenah.

Za obisk se priporoča

UPRAVA »GRILL ROOM«
Ljubljana

MODNA REVIIJA KOPALNIH KOSTUMOV V NA-MA PRI TROMOSTJU

Ker je pomladanska modna revija tako lepo uspela, bomo dne prvega aprila v revijo nadaljevali v znamenju kopalne sezone. Pokazali vam bomo kopalne obleke najnovejše vrste iz pristnega domačega polivinila v vseh barvah, kakor tudi iz prosojnega. Revijo si lahko ogledate prvega aprila od 10. do 11. ure dopoldne in zvečer od 21. do 22. ure. Otrokom izpod 16 let vstop prepovedan.

TRGOVSKO PODJETJE

»MODA«

Maribor

V tem lokalu, kjer smo mi, bil je včasih »Petit Paris«. Ženska, ki gre pokraj nas, vzkligne vzhičeno na glas: »To perilo mi ugaja!« In pokupi vse od kraja!

priporoča cenjenim odjemalcem specialno trgovino z ženskim perilom v Gosposki 24

DOBRI KIRURGI

Ljubljance pripoveduje Prleku, kako dobre zdravnike imajo v Ljubljani:

»Je pršu k nam u špitu Prlek-pijanc, pa so mu dohtarji izrezal pijana jetra, jeh spucal spet not zašil, pa je biu spet zdrav kuker riba.«

Nato Prlek: »To je še nič ne! K nam pa je prišo an Liblančan, pa so mu vilha odrezali in bolj vzađi prišili, da je lahko šnoble še bol odpiro.«

DOBRO JUTRO — TOVARIS
DIREKTOR

Mimo pošte hiti zjutraj veliko moških na vse strani. Neki pešec glasno pozdravi: »Dobro jutro, tovariš direktor!« — Vsi moški so se naenkrat obrnili, samo miličnik je vršil svojo službo nemoteno naprej.

Halo! Govori Planica!

Pravkar bo pričetek skokov na osemdeset metrski skakalnici... Da, stojim tukaj... Pravkar so se pričele zgrinjati množice ljudstva pod skakalnico... Krasno sončno vreme je danes... Nebo je sinje modro... Mislim, do so že prišli vsi vlaki ljubiteljev... Veter hudo piha, tako da moram biti previden, da me ne odnese izpred mikrofona... Krasno sončno vreme je danes, skakalci so se že pripravili na startu... Upajmo, da se bodo dobro odrezali... Da, naši fantje, razumete, so se izvršno pripravili... Rudi je na primer danes zjutraj skupaj z mano pil črno kavo. Pogovarjala sva se o njegovih zadnjih nastopih v inozemstvu... In naš Poldo, naš nadlogar, seveda, saj ga poznate... Udarnik Zidar si je že zjutraj mazal smučke... Tako, sedaj bodo menda pričeli... Tukaj vidim ing. Bloudka... Ali ga prav vidim? Seveda, to je on... Naravnava sneg na odskočišču, kajti to mora biti do milimetra natančno, razumete? Sonce prijetno sije, tako da ne bo nevarnosti poledice... Povedati vam moram, da so tukaj tudi inozemski skakalci... Znani skakalec Bradl si je danes zjutraj še umival zobe... Izvršni skakalci... Množica je do drugega njegov rojak Hadwiger pa si je sušil nadržanega kotička napolnila prostor okoli skakalnice... Aha, že je v zraku, že plava, plava... Krasno se je nagnil naprej, sedaj je doskočil in že ga ne vidim več... Zares krasen skok. To je bil lep začetek našega mladega Zidarja... Skakalnica je brezhibna... Zamislite si, da stojite v višini ljubljanskega nebotičnika... Skakalci so se pohvalno izrazili o skakalnici, tukaj je malo padcev... Zdravnika, ki sedita tukaj, sta brez vsakega dela... Skakalnica je izvršna do milimetra... Sedaj je v zraku Avstrijec... Daleč se je sklonil naprej, plava, plava... še plava... Sedaj je doskočil... Ah, to je padec... Odpela se mu je smučka... Upamo, da se ni prehudo poškodov... To je skok s padcem... Skakalci so izvršni, zlasti huda bo borba med inozemskimi tekmovalci in našimi favoriti... Sedaj je na startu Langus... Izvrsten dečko... Mlad je, včeraj mi je pripovedoval zgodbe iz svojega življenja... Sedaj plava, še plava, plava... krasno, kakor lastovica... To je izvršten skok, krasen skok, lep skok... Lepo je skočil Bradl, zares izvršten skok... Tukaj vidim ing. Bloudka... Zopet naravnava sneg na odskočišču... Prosto. Borba za točke pričenja...

Vidim sodnike... Enega poznam, vidim ga od tukaj... Skupaj sva se vozila v ljubljanskem tramvaju... Sedaj drči proti odskočišču Amerikanec... Poganja se; tako — sedaj... Hop... že je v zraku, krasno, divno, lepo... kakor plininski orel, mirno plava, plava... Krasen doskok... lep skok... Najlepši skok... Mirna drža, nagnjen nekoliko naprej... Res izvršno... Nebo je lepo modro. Prav lepo čutim sonce... Sedaj je na startu Poldo... Da, naš Poldo, saj ga poznate... Pri skoku pusti roke nekoliko od zadaj... Sedaj je v zraku, hop... lepo plava, plava... lepo je skočil... Danes zjutraj mi je pripovedoval o svojem življenju v revirju... Lansko leto je ulovil tri lisice... Poldo je skočil 70 metrov. 70 metrov je skočil Poldo...

Brez besed!

... Poslušajte športna poročila ...

Zamisel ...

— Kajne, draga — ali ni prekrasna zamisel našega Olepševalnega društva, da je tukaj postavilo to klopco...

ČE BI LE BILO ...

Znani »Tedy«, glavni udeleženec nedeljskega »Smuka preko Pohorja«, nam je zapal, da je večina udeležencev že kmalu po startu in mirala našo lepo narodno »Hribčki ponižujte se, dolince povišujte se...«, toda hribčki in dolince niso hotele »noter pasti«.

Pri »Stajercu« gostilna je znana vsepovsodi, tja ljudstvo na jedajo in pijačo hodi. Vsak, kdor zares ljubitelj je zemeljske dobrine, ta prej al' slej gotovo, do »Stajerca« pririne...

Gostinsko podjetje
»ŠTAJERCA«
Maribor, Partizanska cesta —
nasproti kolodvoru.

TO SO PA TIČI!

Mariborski boksarji nameravajo mednarodni komisiji predlagati nekatere spremembe pravil. Udarjanje s kolenom v trebuh in z glavo v brado je najpriljubljenejše med tekmovalci in gledalci, zato naj se izvajalcem štejejo posebne točke v dobro. Sodniki pa so prosili za tolmačenje, kdo je zmagovalec — če se oba nasprotnika istočasno knock-outirata. Za najoriginalnejše bodrilne vzklike »strokovnega občinstva« pa bo razpisan prehodni pokal.

KDO JE BOLJSI

Beograjski plavalci preko zime trenirajo v 25 m dolgem bazenu in se pritožujejo, da je prekratek. Ljubljancani imajo 12-metrskega in tudi jamrajo. Mariborski plavalci pa trenirajo pod modrim vodstvom dr. Pipea v štiri metre dolgem, v Mestnem kopališču — pa so veseli, da imajo vsaj vodo.

Pogosto slišiš govornico ...

»Kje naj dobim bakreno žico?«

In marsikdaj kdo takšno zine:

»Kje pridem naj do pločevine?«

Mi dober ti napotek damo:

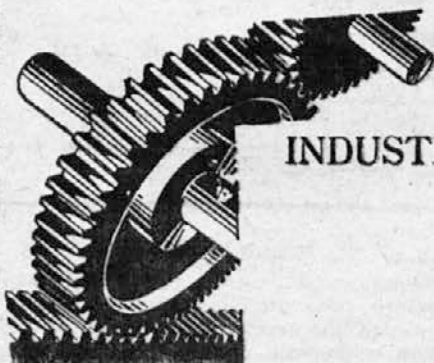
»Priatelj, zbiraj staro kramo;

obrabljen baker, pločevina,

pri nas je važna surovina!

Pazljivo se ozri okol'

in javi: Bistrica — IMPOL!«

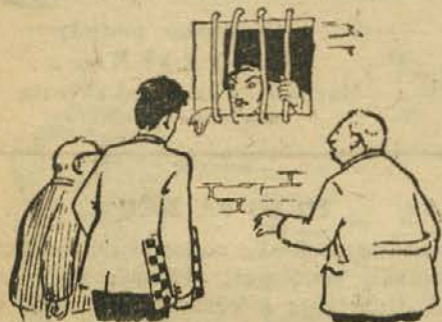
INDUSTRIJA METALNIH POLIZDELKOV

„IMPOL“

Slovenska Bistrica

Sportnik Kljuse poroča:

Šahovski turnir v Havani je končan. Gligorič si deli tretje, četrto in peto mesto. Med turnirjem se je izvršila revolucija. Iz vjudnosti so se udeleženci turnirja poslovili od bivšega predsednika, ki je otvoril turnir. Ta jim je dejal: »Otvoritve sem vedno dobro obvladal, v končnicah sem pa slab.«

Boksarji mariborskega Železničarja so premagali Branikove boksarje, katerih udarci so bili po poročilu »Poletu« nečisti. Priporočali bi upravi Branika, da boljše poskrbi za moralno vzgojo svojih boksarjev.

Odred je začel z zvijačo. Nalašč je izgubil z mariborskim Železničarjem, da bi ga odslej vsi podcenjevali. Namesto vratarja Bencika je bil v голу napadalec Belcer, ki je v napadalski strasti užival, ko so mu žoge stresale lastno mrežo. Neki profesor, ki se ne razume na nogomet, je čital poročilo o tekmi v »Poletu« in me je prosil, da mu razložim, če so njegove predstave o tekmi pravilne. Da ne bi dal mojemu sinu cvetka, sem mu rade volje ustregel. Imel je seveda sledeče napačne predstave:

»Belcer je bil v vratih le številka.«

»Medved je večkrat zgrešil žogo in slabo držal svoje krilo.«

Branik je porazil Slogo, ki je imela več od igre, ker je prejela 6 golov, Branik pa nobenega. Branikov napadalec Levnič je baje izgubil od veselja do zmage razsodnost in se mu je zdelo, da ima 22 nog. Zaradi tega je igral kar sam. Akcija pa se mu je ponesrečila, ker ni vedel, kateri dve nogi sta njegovi.

Po zmagi nad Slogo s 6:0 so začeli nekateri nogometaši Branika nositi Mitičevo frizuro s prečko sredi glave. Zato so baje v Kranju streljali večino žog preko prečke in izgubili z 2:1.

S tem seveda nočem reči, da si niso nekateri igralci zaslužili, da nosijo frizuro Mitič. Po 20 letih igranja pa že imajo to pravico.

Po zmagi med Odredom je mariborski Železničar igral s Slogo 1:1. Pokazal je igro, ki je silno navdušila Branikove navijače. Tekma je dosegla svoj športni namen: veliko število napzoče mladine je sklenilo gojiti atletiko in vse ostale športe razen nogometa; to pa zaradi tega, ker je nabijanje žoge predolgočasno. Gledalci so se prijetno sončili; edino piskanje sodnika jih je motilo.

Sabljaški šport v Celju se ne more razviti zlasti zaradi pomanjkanja orožja. Celjski sabljači so obupani, ker ne morejo dobiti preko Sabljaške zveze Slovenije orožja

Trener Mohor: Ali je prišla kakšna pošiljka od SZS?

Poštar: Da, direktive: Če ne bo Sabljaška zveza Slovenije prožila celjskim sabljačem pomoč v orožju, bomo gotovo v kratkem čitali v časopisju o vplomu v celjski muzej, iz katerega je bilo ukradeno orožje celjskih grofov.

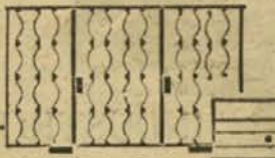
V »Poletu« sem čital: »Čim pride planiški teden, se pivo v Planici podraži za 10 din, safalade za 20 din itd.«

Neki moj znanec, ki je bil za časa planiškega tedna v Planici, mi je dejal, da je poleg tega dolžina teh safalad v obratnem sorazmerju z dolžino smučarskih skokov: čim daljši so skoki, tem več je ljudi, tem večje je povpraševanje, tem krajše so safalade in obratno. Iz rezultatov v zadnjih dveh letih bi sklepal, da bi se skoraj morale safalade nekoliko daljšati.

Pohištvo luksuzno vseh vrst,
da nima takšnega še Trst!
Fotelje, kavče, otomane
mi delamo povsod priznane.
Kar naredimo, vse prodamo,
izdelkov slabih ne poznamo!
Kdor z nami dela, rad priznava,
da je izvrstna izdelava.
O ceni naj pa to povemo:
z njo, kar le da se, nižje gremo!

Tovarna pohištva

CELJE

ZAKAJ NI ŽENSK V FIZKULTURI?

... glavna krivda, da se je dosedaj vključil v fizkulturo tako majhen odstotek žensk, pa leži predvsem na nepravilni propagandi. Če bi priporočali v dnevnikih člankih in oglasih, da je fizkultura potrebna predvsem mladinkam od 16. do 22. leta, potem bi danes imeli dovolj mladink, članic in starejših članic.

TRGOVSKO PODJETJE

„Vino“

SLOVENSKA BISTRICA

Mi imamo na zalogi toliko dobrot, da bi v kratko pesmico vse ne mogle not'. In zato nas boste menda razumeli, da smo jih tu spodaj v prozi le naštel!

Pri nas dobite vseh vrst likerjev, izvrstno domačo slivovko, a za bolne želodce priporočamo naš »Brandy«. Naša pristna bela domača vina slove daleč naokrog: desertna vina pa so sploh zelo spoštovana. Posebno Vas opozarjamo na našo novo specialiteto: Hamburški desertni muškati! To je sladka kapljica, izredno lepe barve, ki jo na vso moč hvallj posebno ženski spol!

Zahtevajte povsod naše alkoholne pijače!

SREČA V NESREČI

— Pomislite, gospod doktor, igral sem na orglice in jih požrl.
— Zadovoljni bodite, da niste igrali na klavir.

USPEH OGLASA

Iskal sem opremljeno sobo z vso oskrbo po tom oglasa v dnevniku. Po zaslugi tiskarskega škrata pa je oglas izgledal takole:

»Iščem opremljeno sobo s popolno oskubo! Ne verjamete, koliko ponudb sem dobil!«

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverjenišvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 6/II — Telefon 29-07 — Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-01 Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna